

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1456/2001 af 16. juli 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 2549/2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskebestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa)** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1457/2001 af 17. juli 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 2
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1458/2001 af 17. juli 2001 om fravigelse af forordning (EØF) nr. 2700/93 og forordning (EF) nr. 2342/1999 for så vidt angår anvendelsen af præmieordningerne for får, geder og kvæg og om ændring af forordning (EF) nr. 2342/1999** 4
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1459/2001 af 17. juli 2001 om ophævelse af forordning (EF) nr. 1046/2001 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markerne for svinekød og kalvekød i Nederlandene** 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1460/2001 af 17. juli 2001 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for æg og æggeblommer, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1461/2001 af 17. juli 2001 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95 10
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1462/2001 af 17. juli 2001 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for ægsektoren 12
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1463/2001 af 17. juli 2001 om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia 14
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1464/2001 af 17. juli 2001 om fastsættelse af eksportrestitutioner inden for svinekødssektoren 16
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1465/2001 af 17. juli 2001 om ændring af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 18

Kommissionens forordning (EF) nr. 1466/2001 af 17. juli 2001 om ændring af import-told for korn	20
Kommissionens forordning (EF) nr. 1467/2001 af 17. juli 2001 om afvisning af ansøgninger om eksportlicenser i kornsektoren	23
Kommissionens forordning (EF) nr. 1468/2001 af 17. juli 2001 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn	24
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer	26
Erklæring fra Kommissionen	35
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/41/EF af 19. juni 2001 om enogtyvende ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater for så vidt angår stoffer, der er klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske	36
II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
Rådet	
2001/539/EF:	
★ Rådets afgørelse af 5. april 2001 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen)	38
Konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring	39
Kommissionen	
2001/540/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 9. juli 2001 om ændring af beslutning 98/634/EF om miljøkriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til madrasser ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1610)	50
2001/541/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 9. juli 2001 om niende ændring af beslutning 95/124/EF om listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1770)	51
Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union	
2001/542/FUSP:	
★ Rådets fælles holdning af 16. juli 2001 om et visumforbud over for ekstremister i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	55
2001/543/FUSP:	
★ Rådets afgørelse af 16. juli 2001 om ophævelse af afgørelse 1999/74/FUSP til gennemførelse af fælles aktion 97/288/FUSP vedrørende finansiering af et kommunikationssystem til alle medlemmer af Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union	56

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1456/2001**af 16. juli 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 2549/2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskbestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2549/2000 ⁽⁴⁾ skal sikre, at de fiskeredskaber, der anvendes i Det Irske Hav, er så selektive, at kun få ungtorsk fanges.
- (2) Efter artikel 2, nr. 1) og 2), er det forbudt at anvende bundtrukne redskaber (bortset fra bomtrawl), der er forsynet med fangstposer og/eller forlængelsesstykker, der helt eller delvis er fremstillet af netmateriale af paralleltbundet garn, og bundtrukne redskaber (bortset fra bomtrawl), der er forsynet med fangstposer og/eller forlængelsesstykker, hvis garntykkelse overstiger 6 mm.
- (3) Det fremgår dog af både nylige videnskabelige udtalelser og fiskeres udtalelser, at en fangstpose og/eller et forlængelsesstykke, der er fremstillet af dobbeltgarn af en tykkelse på højst 4 mm, teknisk set svarer til en fangst-

pose og/eller et forlængelsesstykke, som de for tiden defineres.

- (4) Det er derfor nødvendigt, at visse fiskere kan anvende fangstposer af dobbeltgarn.
- (5) I forordningens artikel 3 henvises der til betingelser, der kun var relevante i 2000, og de bør derfor erstattes af den fornødne ændring.
- (6) Forordning (EF) nr. 2549/2000 bør derfor ændres tilsvarende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3 i forordning (EF) nr. 2549/2000 affattes således:

»Artikel 3

Uanset bestemmelserne i artikel 2, nr. 1) og 2), er det, når der fiskes med trukne redskaber i Det Irske Hav, tilladt at anvende fangstposer og forlængelsesstykker, der er fremstillet af netmateriale af dobbeltgarn, hvis tykkelse ikke overstiger 4 mm.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2001.

På Rådets vegne

L. MICHEL

Formand

⁽¹⁾ EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 311.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 5.7.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 30.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 292 af 21.11.2000, s. 5.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1457/2001**af 17. juli 2001****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. juli 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	064	60,0
	091	53,1
	092	53,1
	999	55,4
0707 00 05	052	65,3
	628	126,4
	999	95,8
0709 90 70	052	69,1
	999	69,1
0805 30 10	388	73,4
	524	76,6
	528	67,0
	999	72,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	88,6
	400	86,3
	508	98,9
	512	83,9
	524	100,8
	528	72,1
	720	143,5
	804	105,7
	999	97,5
	388	84,3
	512	69,1
0808 20 50	528	68,6
	800	67,4
	804	118,3
	999	81,5
	052	172,1
0809 10 00	064	133,4
	999	152,8
	052	324,6
0809 20 95	400	241,9
	999	283,3
	052	186,2
0809 30 10, 0809 30 90	999	186,2
	064	122,1
0809 40 05	624	284,4
	999	203,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1458/2001**af 17. juli 2001****om fravigelse af forordning (EØF) nr. 2700/93 og forordning (EF) nr. 2342/1999 for så vidt angår anvendelsen af præmieordningerne for får, geder og kvæg og om ændring af forordning (EF) nr. 2342/1999**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1669/2000⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 8, artikel 6, stk. 7, artikel 11, stk. 5, artikel 13, stk. 5, og artikel 50, andet led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af udbrud af mund- og klovesyge i flere medlemsstater er der blevet truffet foranstaltninger i henhold til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF⁽⁵⁾, og i henhold til Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge⁽⁶⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.
- (2) Ved disse foranstaltninger indføres der restriktioner for flytning af dyr i bestemte områder. Dette kan medføre, at producenterne ikke længere kan opfylde de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2700/93 af 30. september 1993 om gennemførelsesbestemmelser for præmien til fåre- og gedekødsproducenter⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 394/2001⁽⁸⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 af 28. oktober 1999 om gennemførelsesbestemmelser for forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 192/2001⁽¹⁰⁾. Det er derfor nødvendigt at tillade medlemsstaterne midlertidigt at fravige visse regler, der gælder under normale forhold, hvis det er nødvendigt for at sikre de pågældende veterinærforanstaltningers effektivitet. Disse fravigelser gælder

også for situationer, der opstår ved anvendelsen af ovennævnte foranstaltninger, hvor dyr slagtes som følge af en veterinærbeslutning, der er begrundet ved dyrenes velfærd.

- (3) I forbindelse med moderfårs- og gedepremien som fastsat i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2467/98 bør det, for at der kan tages hensyn til den særlige situation for producenter, der har et eller flere dyr, som slagtes inden udløbet af den periode, dyrene skal holdes på bedriften, som følge af anvendelsen af de nævnte veterinærforanstaltninger, tillades, at der udbetales præmie for de pågældende dyr, hvis det kontrolleres, at dyrene ville have været præmieberettiget i henhold til definitionerne i artikel 1, nr. 4 og 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 3493/90 af 27. november 1990 om almindelige regler for ydelse af præmien til fåre- og gedekødsproducenter⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2825/2000⁽¹²⁾, hvis de ikke var blevet slagtet.
- (4) I forbindelse med den særlige præmie for handyr som fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1254/1999 og ammekopræmien som fastsat i samme forordnings artikel 6 bør det, for at der kan tages hensyn til den særlige situation for producenter, der har et eller flere dyr, som slagtes i den periode, dyrene skal holdes på bedriften, som følge af anvendelsen af ovennævnte veterinærforanstaltninger, tillades, at den særlige præmie eller ammekopræmien udbetales for de dyr, som berøres af foranstaltningerne.
- (5) I forbindelse med udbetalingen af ekstensiveringsbeløbet som fastsat i artikel 13 i forordning (EF) nr. 1254/1999 anvendes der, når dyrenes holdes på bedriften som følge af et forbud mod flytning, som veterinærmyndighederne har indført på grund af epizootien, en fast korrektionskoefficient i den periode, hvor foranstaltningen gælder, på det antal storkreaturer, der er konstateret på bedriften i den pågældende periode, med henblik på fastlæggelse af belægningsgraden i henhold til artikel 32, stk. 11, i forordning (EF) nr. 2342/1999. For at der kan tages hensyn til den virkning, som en forlængelse af veterinærforanstaltningerne kan have på antallet af storkreaturer, bør ovennævnte faste korrektionskoefficient kunne nedsættes, hvis foranstaltningerne anvendes ud over en vis periode.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 8.⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.⁽⁴⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.⁽⁵⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.⁽⁶⁾ EFT L 315 af 26.11.1985, s. 11.⁽⁷⁾ EFT L 245 af 1.10.1993, s. 99.⁽⁸⁾ EFT L 58 af 28.2.2001, s. 9.⁽⁹⁾ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.⁽¹⁰⁾ EFT L 29 af 31.1.2001, s. 27.⁽¹¹⁾ EFT L 337 af 4.12.1990, s. 7.⁽¹²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 1.

- (6) I forbindelse med slagtepræmien som omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan producenterne på grund af flytningsrestriktionerne ikke overholde den periode, der er fastsat i artikel 37, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2342/1999, fra udgangen af den minimumsperiode på to måneder, dyrene skal holdes, til slagtedatoen. Medlemsstaterne bør have tilladelse til at forlænge denne periode under hensyntagen til muligheden for at sende dyr til andre medlemsstater.
- (7) I forbindelse med slagtepræmien som omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1254/1999 bevirker flytningsrestriktionerne endvidere, at kalvene bliver længere på bedrifterne og ved slagtingen, efter at restriktionerne er ophævet, ikke længere opfylder alders- og vægtbetingelserne i nævnte artikels stk. 1, litra b). For ikke at straffe producenterne for disse dyr, hvis vægt er blevet for stor af grunde, der ikke kan tilskrives producenterne, bør det i en begrænset periode tillades at yde slagtepræmie for kalve, der ikke længere opfylder ovennævnte alders- og vægtbetingelser.
- (8) I forbindelse med udbetalingen af ekstensiveringsbeløbet som fastsat i artikel 13 i forordning (EF) nr. 1254/1999 anvendes der, når dyrene holdes længere på bedriften end normalt som følge af den usædvanlige markedssituation, en fast korrektionskoefficient i en begrænset periode på det antal storkreaturer, der er konstateret på bedriften i den pågældende periode, med henblik på fastlæggelse af belægningsgraden i henhold til artikel 32, stk. 12, i forordning (EF) nr. 2342/1999. For at der kan tages hensyn til den virkning, som flytningsrestriktionerne har på producenterne situation med hensyn til den periode, hvor den faste korrektionskoefficient anvendes, bør denne periode forlænges med to måneder.
- (9) Som udviklingen tegner sig, bør denne forordning træde i kraft straks.
- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Fællesmødet for Forvaltningskomitéen for Oksekød og Forvaltningskomitéen for Får og Geder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 2700/93 og (EF) nr. 2342/1999 fraviges på betingelserne i nærværende forordning for at sikre effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til direktiv 90/425/EØF og direktiv 85/511/EØF for at bekæmpe og forebygge spredning af mund- og klovesyge, og for at afbøde virkningerne af den fortsat usædvanlige markedssituation som følge af disse foranstaltninger.

De fravigelser, der er fastsat i nærværende forordning, gælder også for situationer, der opstår ved anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, hvor dyr slagtes som følge af en veterinærbeslutning, der er begrundet ved dyrenes velfærd.

Artikel 2

Uanset artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2700/93 anses dyr, der som følge af anvendelsen af en foranstaltning som nævnt i artikel 1 slagtes inden den sidste dag i den periode, dyrene skal holdes, for berettiget til moderfårspremie eller gedepræmie. Med henblik herpå kontrollerer medlemsstatens myndigheder på grundlag af de oplysninger, der foreligger ved slagtingen, at dyret ville have opfyldt betingelserne i henhold til definitionerne i artikel 1, nr. 4 og 5, i forordning (EØF) nr. 3493/90, hvis det ikke var blevet slagtet.

Artikel 3

1. Det forhold, at et dyr som følge af anvendelsen af en foranstaltning som nævnt i artikel 1 slagtes i den periode, det normalt skal holdes i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2342/1999, er ikke til hinder for, at den særlige præmie udbetales til producenten.

2. Det forhold, at et dyr som følge af anvendelsen af en foranstaltning som nævnt i artikel 1 slagtes i den periode, det normalt skal holdes i henhold til artikel 16 i forordning (EF) nr. 2342/1999, er ikke til hinder for, at ammekopræmien udbetales til producenten.

Artikel 4

Uanset artikel 32, stk. 11, i forordning (EF) nr. 2342/1999 gælder følgende, hvis en foranstaltning som nævnt i artikel 1, der forbyder dyrene at forlade produktionsenheden undtagen for at blive slagtet, anvendes i en periode på over tre på hinanden følgende måneder:

- den i nævnte artikel fastsatte koefficient nedsættes til 0,5 for den periode, som veterinærbeslutningen anvendes for ud over de ovennævnte tre måneder
- medlemsstaten kan forlænge perioden på 20 dage til højst 30 dage.

Artikel 5

1. Uanset artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999 udbetales slagtepræmien, hvis kalve som følge af anvendelsen af en foranstaltning som nævnt i artikel 1 ikke har kunnet flyttes fra produktionsenheden for at blive slagtet, for kalve på over en måned, men under otte måneder med en slagtet vægt under 175 kg, der er slagtet, fra det tidspunkt foranstaltningen blev ophævet, indtil den 30. juni 2001.

Med henblik herpå kontrollerer medlemsstatens myndigheder på grundlag af de oplysninger, der foreligger ved slagtingen, at dyret opfylder de øvrige betingelser for at være præmieberettiget.

2. Uanset artikel 37, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2342/1999 kan enhver medlemsstat, hvis der anvendes en foranstaltning som nævnt i artikel 1, forlænge den maksimumsperiode, der er fastsat i nævnte artikel, fra udløbet af den tomåneders periode, som dyret skal holdes, til slagtedatoen:

- til højst to måneder minus en dag
- til højst tre måneder, når der er forbud mod forsendelser til andre medlemsstater, hvis medlemsstaten sørger for, at der kun ydes en slagtepræmie pr. dyr.

Artikel 6

I artikel 32, stk. 12, i forordning (EF) nr. 2342/1999 ændres »15. marts 2001« til »15. maj 2001«.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, 2, 3, 4 og 5 anvendes på støtteansøgninger, der indgives indtil den 31. december 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1459/2001**af 17. juli 2001****om ophævelse af forordning (EF) nr. 1046/2001 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markederne for svinekød og kalvekød i Nederlandene**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 20,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽³⁾, særlig artikel 39, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På grund af udbrud af mund- og klovesyge i visse produktionsområder i Nederlandene traf de nederlandske myndigheder veterinære foranstaltninger i henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge ⁽⁴⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse. Der blev ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1046/2001 ⁽⁵⁾

truffet undtagelsesforanstaltninger til støtte for markederne for svinekød og kalvekød for denne medlemsstat.

- (2) Takket være de fremskridt, der er sket på det veterinære plan, bør undtagelsesforanstaltningerne til støtte for markederne bringes til ophør. Derfor bør forordning (EF) nr. 1046/2001 ophæves.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Fællesmødet for Forvaltningskomitéerne for Svinekød og Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1046/2001 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT L 315 af 26.11.1985, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 31.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1460/2001**af 17. juli 2001****om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for æg og æggeblommer, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/96 ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2771/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes ved en eksportrestitution når disse produkter udføres i form af varer der er anført i bilaget til nævnte forordning. Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2390/2000 ⁽⁴⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EØF) nr. 2771/75.
- (2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen for 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for

samme tidsrum som ved fastsættelsen af restitutionerne for de samme produkter udført i uforarbejdet stand.

- (3) Artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt der er iblandet en vare, ikke må være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uforandret stand.
- (4) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der anvendes for de basisprodukter, som er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000 og nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2771/75, og som udføres i form af varer, der omfattes af bilag I til forordning (EØF) nr. 2771/75, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 276 af 28.10.2000, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. juli 2001 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for æg og æggeblommer, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Bestemmelse (¹)	Restitutions- satser
0407 00	Fugleæg med skal, friske, konserverede eller kogte:		
	– Æg af fjerkræ:		
0407 00 30	– – I andre tilfælde:		
	a) for så vidt angår udførsel af ægalbumin henhørende under KN-kode 3502 11 90 og 3502 19 90	02	8,00
		03	8,00
		04	4,00
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	01	4,00
0408	Fugleæg uden skal samt æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler:		
	– Æggeblommer:		
0408 11	– – Tørrede:		
ex 0408 11 80	– – – Egnet til menneskeføde:		
	usødet	01	30,00
0408 19	– – I andre tilfælde:		
	– – – Egnet til menneskeføde:		
ex 0408 19 81	– – – – Flydende:		
	usødet	01	13,00
ex 0408 19 89	– – – – Frosne:		
	usødet	01	13,00
	– Andre varer:		
0408 91	– – Tørrede:		
ex 0408 91 80	– – – Egnet til menneskeføde:		
	usødet	01	33,00
0408 99	– – I andre tilfælde:		
ex 0408 99 80	– – – Egnet til menneskeføde:		
	usødet	01	8,00

(¹) Bestemmelserne er følgende:

01 tredjelande

02 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Yemen, Hongkong SAR og Rusland

03 Sydkorea, Japan, Malaysia, Thailand, Taiwan, Filippinerne og Egypten

04 alle bestemmelser med undtagelse af Schweiz og bestemmelserne nævnt under 02 og 03.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1461/2001**af 17. juli 2001****om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/96 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ⁽⁵⁾, senest ændret forordning (EF) nr. 2916/95, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1150/2001 ⁽⁷⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimport og repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin.

- (2) Det fremgår af den regelmæssige kontrol af de data, som bestemmelsen af de repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin er baseret på, at de repræsentative priser bør ændres under hensyn til prisudsving efter oprindelse. De repræsentative priser bør derfor offentliggøres.

- (3) Af hensyn til markedssituationen bør ændringen gennemføres snarest.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1484/95 affattes som vist i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT L 305 af 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EFT L 156 af 13.6.2001, s. 25.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. juli 2001 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95

»BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse	Repræsentativ pris (EUR/100 kg)	Sikkerhed ifølge artikel 3, stk. 3 (EUR/100 kg)	Oprindelse (¹⁾)
0207 14 10	Udskårne udbenede stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	289,5	3	01
		285,4	4	02
		250,0	15	03
0207 14 70	Andre stykker af høns, frosset	270,0	4	01

(¹) Importens oprindelse:

- 01 Brasilien
- 02 Thailand
- 03 Kina.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1462/2001
af 17. juli 2001
om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for ægsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/96 ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2771/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordningen, udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) Den nuværende markedssituation i visse tredjelande og konkurrencen på visse destinationer gør det nødvendigt at fastsætte en differentieret restitution for visse ægprodukter.
- (3) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den nuværende markedssituation inden for ægsektoren fører til at fastsætte restitutionen til et beløb, som gør det muligt

for Fællesskabet at deltage i den internationale handel, og som også tager hensyn til karakteren af udførslen af disse produkter, samt til deres betydning på nuværende tidspunkt.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Koden over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2771/75 omhandlede restitution ydes, samt restitutionsbeløbene fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 99.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. juli 2001 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for ægsektoren

Produktkode	Destination	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 stk.	2,15
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 stk.	1,00
0407 00 30 9000	E01	EUR/100 kg	8,00
	E03	EUR/100 kg	8,00
	E05	EUR/100 kg	4,00
0408 11 80 9100	E04	EUR/100 kg	30,00
0408 19 81 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 19 89 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 91 80 9100	E06	EUR/100 kg	33,00
0408 99 80 9100	E04	EUR/100 kg	8,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

E01 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Yemen, Hongkong SAR, Rusland

E03 Sydkorea, Japan, Malaysia, Thailand, Taiwan, Filippinerne, Egypten

E04 alle destinationer, med undtagelse af Schweiz og Estland

E05 alle destinationer, med undtagelse af Schweiz, Litauen og destinationerne nævnt under E01 og E03

E06 alle destinationer, med undtagelse af Schweiz, Estland og Litauen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1463/2001**af 17. juli 2001****om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

førsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 97/79/EF⁽⁴⁾ —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 af 20. juli 1998 om ordningen for landbrugsprodukter og varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 715/90⁽¹⁾, særlig artikel 30,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1918/98 af 9. september 1998 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser i oksekødssektoren til Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 589/96⁽²⁾, særlig artikel 4, og

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. juli 2001 importlicenser for produkter fra oksekødssektoren, udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, for nedenstående mængder og oprindelseslande:

Det Forenede Kongerige

- 850 tons med oprindelse i Botswana
- 1 000 tons med oprindelse i Namibia
- 920 tons med oprindelse i Zimbabwe

Tyskland

- 350 tons med oprindelse i Botswana

Artikel 2

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med artikel 1 i forordning (EF) nr. 1918/98 åbnes der mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter fra oksekødssektoren. Indførslerne må imidlertid ikke overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse eksporterende tredjelande.

Der kan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1918/98 indgives licensansøgninger i løbet af de ti første dage af august 2001 for følgende mængder udbenet oksekød:

(2) De licensansøgninger, der er indgivet fra den 1. til den 10. juli 2001, udtrykt som udbenet kød, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1918/98, overstiger for produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible mængder for disse lande. Det er derfor muligt at udstede importlicenser for de mængder, der er anmodet om licens for.

Botswana:	8 426 tons
Kenya:	142 tons
Madagaskar:	7 579 tons
Swaziland:	3 363 tons
Zimbabwe:	3 280,05 tons
Namibia:	7 464 tons.

(3) De restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser fra den 1. august 2001, bør fastsættes, uden at den samlede mængde på 52 100 tons overskrides.

(4) Det bør understreges, at denne forordning ikke tilsidesætter bestemmelser i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med ind-

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 21. juli 2001.

⁽¹⁾ EFT L 215 af 1.8.1998, s. 12.⁽²⁾ EFT L 250 af 10.9.1998, s. 16.⁽³⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.⁽⁴⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1464/2001
af 17. juli 2001
om fastsættelse af eksportrestitutioner inden for svinekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2759/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet på de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordningen, udlignes af en eksportrestitution.

(2) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den nuværende markedssituation inden for svinekødssektoren fører til at fastsætte restitutionen som nedenfor angivet.

(3) For så vidt angår produkter henhørende under KN-kode 0210 19 81 bør restitutionen begrænses til et beløb, som tager hensyn til dels de kvalitative karakteristika for hvert af produkterne henhørende under denne KN-kode og dels den forventede udvikling med hensyn til produktionsomkostningerne på verdensmarkedet. Det er dog hensigtsmæssig for visse typiske italienske produkter henhørende under KN-kode 0210 19 81 at sikre opretholdelsen af Fællesskabets deltagelse i den internationale handel.

(4) På grund af konkurrencebetingelserne i visse tredjelande, som traditionelt er de vigtigste importlande for produkter henhørende under KN-kode 1601 00 og 1602 bør beløbet for disse produkter fastsættes under hensyntagen til denne situation. Restitutionen kan kun ydes for nettovægten af spiseligt affald, idet vægten af

eventuelle ben indeholdt i disse tilberedninger dog fratrækkes.

(5) Ifølge artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2759/75 kan situationen i den internationale handel eller de særlige krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2759/75, alt efter bestemmelse.

(6) Restitutionerne bør fastsættes under hensyn til ændringerne i den nomenklatur over eksportrestitutioner, der er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1384/2001 ⁽⁴⁾.

(7) Ydelsen af eksportrestitutioner bør forbeholdes produkter, der kan omsættes frit inden for Fællesskabet. Det må derfor fastsættes, at forudsætningen for, at der kan udbetales restitution for produkterne er, at de er påsat en sundhedsmærkning i overensstemmelse med Rådets direktiv 64/433/EØF ⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 95/23/EF ⁽⁶⁾, Rådets direktiv 94/65/EF ⁽⁷⁾ og Rådets direktiv 77/99/EØF ⁽⁸⁾, senest ændret ved direktiv 97/76/EF ⁽⁹⁾.

(8) Forvaltningskomitéen for Svinekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fortegnelsen over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2759/75 omhandlede eksportrestitution ydes, samt restitutionsbeløbene fastsættes som angivet i bilaget.

Produkterne skal overholde de krav om sundhedsmærkning, der fastsættes i:

- bilag I, kapitel XI, i direktiv 64/433/EØF
- bilag I, kapitel VI, i direktiv 94/65/EF
- bilag B, kapitel VI, i direktiv 77/99/EØF.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. juli 2001.

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 186 af 7.7.2001, s. 28.

⁽⁵⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁶⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

⁽⁸⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85.

⁽⁹⁾ EFT L 10 af 16.1.1998, s. 25.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. juli 2001 om fastsættelse af eksportrestitutioner inden for svinekødssektoren

Produktkode	Destination	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0210 11 31 9110	P05	EUR/100 kg	65,00
0210 11 31 9910	P05	EUR/100 kg	65,00
0210 12 19 9100	P05	EUR/100 kg	0,00
0210 19 81 9100	P05	EUR/100 kg	68,00
0210 19 81 9300	P05	EUR/100 kg	55,00
1601 00 91 9120	P05	EUR/100 kg	20,00
1601 00 99 9110	P05	EUR/100 kg	15,00
1602 41 10 9210	P05	EUR/100 kg	45,00
1602 42 10 9210	P05	EUR/100 kg	24,00
1602 49 19 9120	P05	EUR/100 kg	0,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

P05 alle destinationer, med undtagelse af Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Polen, Bulgarien, Letland, Estland, Litauen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1465/2001**af 17. juli 2001****om ændring af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1296/2001⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1425/2001⁽⁴⁾.
- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1296/2001 på de oplysninger, som Kommissionen for øjeblikket har kendskab til, fører til at

ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EØF) nr. 1766/92 fastsatte eksportrestitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EF) nr. 1296/2001, som ændret, nævnte produkter ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning for de angivne produkter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 176 af 29.6.2001, s. 52.

⁽⁴⁾ EFT L 191 af 13.7.2001, s. 34.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 17. juli 2001 om ændring af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn
og fine gryn af hvede eller rug**

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9100	C01	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	0
1001 90 99 9000	C01	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	0
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	0
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	—	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C01	EUR/t	42,50
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C01	EUR/t	33,50
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
				1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C01 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Polen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1466/2001
af 17. juli 2001
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1438/2001 ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1445/2001 ⁽⁶⁾.

- (2) I artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/t fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering. Nævnte afvigelse har fundet sted. Det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 1438/2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 1438/2001 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT L 192 af 14.7.2001, s. 17.

⁽⁶⁾ EFT L 193 af 17.7.2001, s. 11.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (EUR/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00	0,00
	af middelhø kvalitet ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	0,00	0,00
	af middelhø kvalitet	0,00	0,00
	af ringe kvalitet	15,22	5,22
1002 00 00	Rug	26,86	16,86
1003 00 10	Byg, til udsæd	26,86	16,86
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	26,86	16,86
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	64,03	54,03
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	64,03	54,03
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	51,57	41,57

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelhø kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavs-kyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 eller 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 13.7.2001 til 16.7.2001)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	137,48	131,99	123,28	96,96	208,03 (**)	198,03 (**)	109,51 (**)
Præmie for Golfen (EUR/t)	—	16,32	7,74	9,18	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	24,07	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie («discount») på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 20,79 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 31,78 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1467/2001
af 17. juli 2001
om afvisning af ansøgninger om eksportlicenser i kornsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 af 23. maj 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 409/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtning:

Omfanget af ansøgningerne om licenser vedrørende forudfastsættelse af restitutionerne for blød hvede er af spekulativ karakter; alle ansøgninger om eksportlicenser for det pågæl-

dende produkt, der blev indgivet den 13., 16. og 17. juli 2001, bør derfor afvises —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om eksportlicenser vedrørende forudfastsættelse af restitutionerne for produkter henhørende under KN-kode 1001 90 99, der blev indgivet den 13., 16. og 17. juli 2001, afvises i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1162/95.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 60 af 1.3.2001, s. 27.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1468/2001**af 17. juli 2001****om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1297/2001 ⁽³⁾.
- (2) På grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for terminkøb og under hensyntagen til den forventede markedsudvikling er det nødvendigt at ændre det

korrektionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende restitution for korn.

- (3) Korrektionsbeløbet skal fastsættes efter samme procedure som restitutionen. Det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), med undtagelse af malt i forordning (EØF) nr. 1766/92, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 176 af 29.6.2001, s. 54.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. juli 2001 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	Løbende måned 7	1. termin 8	2. termin 9	3. termin 10	4. termin 11	5. termin 12	6. termin 1
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	—	—	—	—	—	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-1,00	-2,00	0,00	-0,93	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	-1,19	-2,38	-3,57	-4,76	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	-1,10	-2,19	-3,29	-4,39	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	-1,01	-2,03	-3,04	-4,05	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	-0,95	-1,90	-2,85	-3,79	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,40	-2,79	-4,19	-5,58	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,25	-2,49	-3,74	-4,98	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C01 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Polen.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/37/EF**af 5. juni 2001****om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95 og 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾ på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 5. april 2001, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 89/622/EØF af 13. november 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om mærkning af tobaksvarer samt om forbud mod markedsføring af visse tobaksvarer, der indtages oralt ⁽⁵⁾, blev ændret betydeligt ved direktiv 92/41/EØF ⁽⁶⁾. Da det er nødvendigt at foretage yderligere ændringer af såvel direktiv 89/622/EØF som Rådets direktiv 90/239/EØF af 17. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om maksimalt tilladt tjæreindhold i cigaretter ⁽⁷⁾, bør disse direktiver nyaffattes af hensyn til klarheden.
- (2) Der er endnu væsentlige forskelle mellem medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer, hvilket hæmmer det indre markeds funktion.
- (3) Disse hindringer bør fjernes, og med henblik herpå bør der ske en indbyrdes tilnærmelse af bestemmelserne om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer, idet medlemsstaterne dog skal have mulighed for under visse forhold at fastsætte sådanne krav, som de finder nødvendige for at sikre beskyttelsen af befolkningens sundhed.

- (4) I henhold til traktatens artikel 95, stk. 3, bør der lægges et højt beskyttelsesniveau til grund for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse under hensyntagen til navnlig enhver ny udvikling baseret på videnskabelige kendsgerninger. I betragtning af tobakkens yderst skadelige virkninger bør sundhedsbeskyttelse i denne forbindelse have særlig prioritet.

- (5) Direktiv 90/239/EØF fastsatte et maksimalt tjæreindhold i cigaretter, der markedsføres i medlemsstaterne, med virkning fra den 31. december 1992. På grund af tjæres kræftfremkaldende egenskaber er det nødvendigt at nedsætte tjæreindholdet i cigaretter yderligere.

- (6) Direktiv 89/622/EØF indeholder bestemmelser om en generel advarsel, der skal anføres på alle tobaksvarepakninger, samt om supplerende advarsler, der udelukkende skal anføres på cigaretpakker, og i 1992 blev kravet om supplerende advarsler udvidet til andre tobaksvarer.

- (7) Flere medlemsstater har tilkendegivet, at hvis der ikke træffes foranstaltninger til fastsættelse af maksimumsgrænser for cigaretters kulilteindhold på fællesskabsplan, vil de træffe sådanne foranstaltninger på nationalt plan. Forskellene i reglerne vedrørende kulilte er af en sådan art, at de formentlig skaber handelshindringer og dermed hæmmer det indre markeds funktion. Desuden er det påvist, at cigaretter afgiver kulilte i et omfang, der er skadeligt for menneskers sundhed, og som kan medvirke til hjertesygdomme og andre lidelser.

- (8) En revision af de lovgivningsmæssige rammer må nødvendigvis omfatte en vurdering af dokumentationen for påstande om tobaksvarer, der fremstilles og/eller markedsføres med henblik på at »nedsætte risikoen«, eller for fabrikantens påstande om, at de er mindre sundhedsskadelige.

- (9) Der er en række forskelle mellem medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om begrænsning af det maksimalt tilladte nikotinindhold i cigaretter. Disse forskelle er af en sådan art, at de skaber visse handelshindringer og dermed hæmmer det indre markeds funktion. Nogle medlemsstater og videnskabelige sagkyndige har peget på specifikke folkesundhedsproblemer på et område, hvor der i forvejen er sket en harmonisering, og Kommissionen har behandlet disse spørgsmål.

⁽¹⁾ EFT C 150 E af 30.5.2000, s. 43, og EFT C 337 af 28.11.2000, s. 177.

⁽²⁾ EFT C 140 af 18.5.2000, s. 24.

⁽³⁾ EFT C 226 af 8.8.2000, s. 5.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.6.2000 (EFT C 67 af 1.3.2001, s. 150), Rådets fælles holdning af 31.7.2000 (EFT C 300 af 20.10.2000, s. 49) og Europa-Parlamentets afgørelse af 13.12.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Europa-Parlamentets afgørelse af 15.5.2001 og Rådets afgørelse af 14.5.2001.

⁽⁵⁾ EFT L 359 af 8.12.1989, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 158 af 11.6.1992, s. 30.

⁽⁷⁾ EFT L 137 af 30.5.1990, s. 36.

- (10) Sådanne hindringer bør derfor fjernes, og med henblik herpå bør overgangen til fri omsætning, markedsføring og fremstilling af cigaretter underkastes fælles regler ikke blot for så vidt angår tjære, men også for det maksimalt tilladte niveau for nikotin og for kulilte.
- (11) Dette direktiv vil også berøre tobaksvarer, der eksporteres fra Det Europæiske Fællesskab. Eksportordningen er et led i den fælles handelspolitik. Hensynet til sundhedsbeskyttelsen skal ifølge traktatens artikel 152, stk. 1, samt De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis være et integreret led i Fællesskabets andre politikker. Der bør vedtages regler for at sikre, at det indre markeds bestemmelser ikke undermineres.
- (12) Dette direktivs bestemmelser berører ikke Fællesskabets lovgivning vedrørende brugen og mærkningen af genetisk modificerede organismer.
- (13) Fastlæggelse af internationale standarder for tobaksvarer er et af emnerne for forhandlingerne om udarbejdelse af en WHO-rammekonvention om kontrol med tobak.
- (14) Der bør henvises til ISO-standard ISO 4387, ISO 10315 og ISO 8454, der er de eneste internationalt anerkendte standarder til måling af indholdet af tjære, nikotin og kulilte i cigaretter, idet yderligere forskning og teknologisk udvikling sandsynligvis vil gøre det muligt at udvikle og anvende mere nøjagtige og pålidelige metoder til måling af indholdet i cigaretter samt at udvikle målemetoder for de andre tobaksvarer.
- (15) Der findes ingen internationalt godkendte standarder eller prøver til kvantificering og vurdering af indholdet af andre bestanddele i cigarettrøg end tjære, nikotin og kulilte. Der er derfor behov for en procedure for udarbejdelse af sådanne standarder i samarbejde med Den Internationale Standardiseringsorganisation.
- (16) På grund af særlige socioøkonomiske vanskeligheder fik Grækenland ved direktiv 90/239/EØF en undtagelse fra fristen for at gennemføre bestemmelserne om det maksimalt tilladte tjæreindhold. Denne undtagelse bør opretholdes i det fastsatte tidsrum.
- (17) Anvendelsen af tjære-, nikotin- og kulilteoffer for eksporterede cigaretter bør være underlagt en overgangsordning, således at der bliver bedre tid til en ændring af varespecifikationerne, og der kan indføres internationalt godkendte standarder.
- (18) Der bør også være overgangsperioder for de øvrige bestemmelser i dette direktiv for at muliggøre de nødvendige produktionsændringer og for afsætning af lagrene, navnlig af andre tobaksvarer end cigaretter. Det bør være tilladt at anvende mærkater, som ikke kan fjernes, for at lette gennemførelsen af mærkningskravene i dette direktiv.
- (19) I medlemsstaterne har det fortsat været forskelligt, hvordan advarsler og indhold er blevet anført. Forbrugere kan således være bedre informeret om risici ved tobaksvarer i én medlemsstat end i en anden. Disse forskelle er uacceptable, og de kan skabe handelshindringer og dermed hæmme et velfungerende indre marked for tobaksvarer og bør derfor fjernes. Det er i den forbindelse nødvendigt, at de gældende bestemmelser strammes og gøres klarere, idet der bør sikres et højt niveau for sundhedsbeskyttelse.
- (20) Hvert parti tobaksvarer bør forsynes med mærkning for at sikre, at varerne kan spores med henblik på kontrol af, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes.
- (21) De direkte og indirekte samfundsøkonomiske omkostninger ved aktiv og passiv tobaksrygning bør vurderes og offentliggøres med jævne mellemrum inden for rammerne af de relevante fællesskabsprogrammer.
- (22) Forholdene i medlemsstaterne er forskellige med hensyn til de ingredienser og tilsætningsstoffer, der anvendes ved fremstilling af tobaksvarer. I en række medlemsstater findes der hverken lovgivning eller frivillige aftaler om disse stoffer. En række medlemsstater, hvor der findes lovgivning eller frivillige aftaler herom, modtager ingen oplysninger fra tobaksfabrikanterne om, hvor store mængder ingredienser og tilsætningsstoffer der findes i bestemte tobaksvarer opdelt pr. handelsnavn. Der bør gennemføres en indbyrdes tilnærmelse af foranstaltningerne på dette område, således at gennemsigtigheden forbedres.
- (23) Utilstrækkelige oplysninger og manglen på toksikologiske data forhindrer myndighederne i medlemsstaterne i på en hensigtsmæssig måde at vurdere tobaksproduktets toksicitet og den fare, de udgør for forbrugernes sundhed. Dette er ikke i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelse til at sikre et højt niveau for sundhedsbeskyttelse.
- (24) Medlemsstaterne bør kunne vedtage strengere regler for tobaksvarer, når de finder det nødvendigt for at beskytte folkesundheden, såfremt disse regler ikke er i modstrid med reglerne i dette direktiv, og traktatens bestemmelser overholdes.
- (25) Indtil der kan opstilles en fælles ingrediensliste som omhandlet i artikel 12, kan medlemsstaterne forbyde brugen af ingredienser, der forstærker tobaksvarers vane-dannende egenskaber, eftersom brugen af sådanne ingredienser kan undergrave de i dette direktiv fastsatte grænser for nikotinindholdet.

- (26) Det er påvist, at tobaksvarer indeholder og afgiver mange skadelige og kræftfremkaldende stoffer, der er sundhedsfarlige, når de brændes. I de seneste år er det ligeledes påvist, at passiv rygning medfører risici navnlig for fostre og spædbørn, og at den kan forårsage eller forværre alvorlige luftvejssygdomme hos personer, der indånder røgen. I øvrigt er 80 % af nye rygere i Fællesskabet under 18 år. Der bør sikres størst mulig gennemsigtighed i oplysningerne om varerne, samtidig med at det påses, at der på passende måde tages hensyn til tobaksfabrikanternes handelsmæssige og intellektuelle ejendomsret.
- (27) Anvendelse på pakninger til tobaksvarer af visse tekster som »lavt tjæreindhold«, »light«, »ultralight«, »mild«, af navne, billeder og figurer og andre tegn kan vildlede forbrugeren til at tro, at disse produkter er mindre skadelige, og give anledning til forbrugsændringer. Rygeadfærden og afhængighed, og ikke kun indholdet af visse stoffer i tobaksvarerne inden forbruget, er også bestemmende for mængden af inhalerede stoffer. Dette forhold fremgår ikke af anvendelsen af sådanne udtryk og kan derfor undergrave mærkningskravene i dette direktiv. For at sikre, at det indre marked fungerer korrekt, og henset til udviklingen med hensyn til foreslåede internationale regler, bør der på fællesskabsplan indføres forbud mod denne anvendelse, idet der må gives tilstrækkelig tid til indførelse af denne regel.
- (28) Direktiv 89/622/EØF forbød markedsføring af visse typer tobak, der indtages oralt. Sverige er ifølge artikel 151 i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse undtaget fra nævnte direktivs bestemmelser herom.
- (29) De tekniske og videnskabelige fremskridt med hensyn til tobaksvarer nødvendiggør en regelmæssig revision af dette direktivs bestemmelser og gennemførelse i medlemsstaterne. Til dette formål bør der indføres en procedure, hvorefter Kommissionen regelmæssigt udarbejder rapporter på grundlag af videnskabelige og tekniske oplysninger. I den sammenhæng bør visse oplysninger undersøges med særlig opmærksomhed.
- (30) Med hensyn til fastsættelsen af maksimumsindholdet bør det navnlig undersøges, om det er hensigtsmæssigt på et senere tidspunkt yderligere at nedsætte de fastsatte værdier, hvilken sammenhæng — hvis nogen — der er mellem disse værdier, samt om sådanne standarder bør udvikles for andre produkter end cigaretter, herunder navnlig for rulletobak.
- (31) For så vidt angår andre tobaksvarer end cigaretter er det nødvendigt, at der udvikles standarder og målemetoder på fællesskabsplan, og Kommissionen bør anmodes om at forelægge passende forslag herom.
- (32) Med hensyn til andre ingredienser, herunder tilsætningsstoffer, bør det overvejes at opstille en fælles liste med henblik på senere harmonisering.
- (33) På grund af omfanget af det indre marked for tobaksvarer og den voksende tendens hos tobaksfabrikanterne til at samle produktionen i hele Fællesskabet på nogle få produktionsanlæg i medlemsstaterne er der behov for lovgivning på fællesskabsplan snarere end på nationalt plan for at opnå et velfungerende indre marked for tobaksvarer.
- (34) Kommissionen forelægger i 2002 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorledes den fælles markedsordning for råtabak fungerer ⁽¹⁾. Kommissionen har tilkendegivet, at denne rapport også vil behandle spørgsmålet om medtagelse af hensynet til folkesundheden, herunder de i dette direktiv fastlagte standarder, i andre fællesskabspolitikker, jf. traktatens artikel 152.
- (35) For så vidt angår gennemførelsen af dette direktiv bør der fastsættes tidsfrister, som dels åbner mulighed for så effektivt som muligt at fuldføre den omlægning, der blev påbegyndt ved direktiv 90/239/EØF, dels gør det muligt for forbrugere og fabrikanter at tilpasse sig til produkter med lavere tjære-, nikotin- og kulilteindhold.
- (36) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (37) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til gennemførelse og anvendelse af de i bilag II anførte direktiver —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at tilnærme medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om maksimalt tilladt indhold af tjære, nikotin og kulilte i cigaretter og om advarsler om sundhedsrisici og andre angivelser på tobaksvarepakker samt om visse foranstaltninger vedrørende ingredienser i og betegnelser for tobaksvarer, idet der tages udgangspunkt i et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

⁽¹⁾ Artikel 26 i Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30.6.1992 om den fælles markedsordning for råtabak (EFT L 215 af 30.7.1992, s. 70), som ændret ved forordning (EF) nr. 1636/98 af 20.7.1998 (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 23).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 2***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »tobaksvarer«: varer, der er bestemt til at ryges, indsnuses, suttes eller tygges, hvis de, også kun delvis, er fremstillet af tobak, uanset om den er genetisk modificeret
- 2) »tjære«: nikotinfri anhydrid kondensat af ufiltreret røg
- 3) »nikotin«: nikotinalkaloider
- 4) »tobak, som indtages oralt«: varer, der er bestemt til oral indtagelse, med undtagelse af varer bestemt til at ryges eller tygges, og som helt eller delvis består af tobak i form af pulver eller fine partikler eller enhver kombination af disse former — navnlig varer i portionsbreve eller porøse breve — eller i en form, der minder om et levnedsmiddel
- 5) »ingrediens«: alle stoffer eller alle bestanddele, undtagen tobaksblade eller andre naturlige eller uforarbejdede tobaksplantedele, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af tobaksvarer, og som genfindes i det endelige produkt i uændret eller ændret form, herunder papir, filter, blæk og klæbemiddel.

*Artikel 3***Grænseværdier for maksimalt indhold af tjære, nikotin og kulilte i cigaretter**

1. Fra 1. januar 2004 må cigaretter, der overgår til fri omsætning, markedsføres eller fremstilles i medlemsstaterne, ikke indeholde mere end

- 10 mg tjære pr. cigaret
- 1 mg nikotin pr. cigaret
- 10 mg kulilte pr. cigaret.

2. Som en undtagelse fra datoen i stk. 1 kan medlemsstaterne for så vidt angår cigaretter, der fremstilles i, men eksporteres til lande uden for Det Europæiske Fællesskab, anvende de i denne artikel fastlagte grænseværdier for indhold fra 1. januar 2005, men skal under alle omstændigheder anvende dem senest fra 1. januar 2007.

3. For Den Helleniske Republik gælder det som en midlertidig undtagelse, at den i stk. 1 omhandlede ikrafttrædelsesdato for så vidt angår det maksimale tjæreindhold i cigaretter, som fremstilles og markedsføres inden for landets grænser, er 1. januar 2007.

*Artikel 4***Målemetoder**

1. Indholdet af tjære, nikotin og kulilte i cigaretter måles efter ISO-standarderne 4387 (tjære), 10315 (nikotin) og 8454 (kulilte).

Nøjagtigheden af de angivelser vedrørende tjære og nikotin, der står anført på cigaretpakkerne, kontrolleres ved hjælp af ISO-standard 8243.

2. De prøver, der er omhandlet i stk. 1, udføres eller kontrolleres af prøvningslaboratorier, som er godkendt af medlemsstaternes kompetente myndigheder og overvåges af disse.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over godkendte laboratorier senest den 30. september 2002, samt enhver ændring heraf, idet de præciserer, hvilke kriterier der er lagt til grund for godkendelsen, samt hvilke midler der anvendes til overvågning af dem.

3. Medlemsstaterne kan endvidere kræve, at tobaksfabrikanten eller -importøren udfører enhver anden prøve, som de kompetente nationale myndigheder fastsætter, med henblik på at vurdere indholdet af andre stoffer, der afgives af deres tobaksvarer, opdelt pr. handelsnavn og type og disse stoffers sundhedsmæssige virkning, bl.a. under hensyntagen til deres vanedannende virkning. Medlemsstaterne kan desuden kræve, at sådanne prøver udføres eller kontrolleres i godkendte prøvningslaboratorier, jf. stk. 2.

4. Resultaterne af prøver, der udføres i henhold til stk. 3, forelægges årligt de relevante nationale myndigheder. Medlemsstaterne kan fastsætte længere intervaller mellem meddelelserne af resultaterne af prøverne, når varespecifikationerne ikke er ændret. Medlemsstaterne skal underrettes om ændringer i sådanne varespecifikationer.

Medlemsstaterne sørger på enhver relevant måde for formidling af de oplysninger, som er meddelt i medfør af denne artikel, for at underrette forbrugerne, idet der dog skal tages hensyn til oplysninger, der udgør en produktionshemmelighed.

5. Medlemsstaterne sender hvert år Kommissionen de data og oplysninger, der indgives i medfør af denne artikel; Kommissionen tager hensyn til oplysningerne ved udarbejdelsen af den i artikel 11 omhandlede rapport.

*Artikel 5***Mærkning**

1. Cigaretters indhold af tjære, nikotin og kulilte målt i overensstemmelse med artikel 4 skal være påtrykt den ene side af cigaretpakkerne på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor varen markedsføres, således at mindst 10 % af den pågældende flade er dækket.

Denne procentsats forhøjes til 12 % i medlemsstater med to officielle sprog og til 15 % i medlemsstater med tre officielle sprog.

2. Alle tobaksvarepakker — undtagen pakninger til tobak, der indtages oralt, og anden røgfri tobak — skal være forsynet med følgende advarsler:

a) Generelle advarsler:

1. »Rygning dræber/Rygning kan dræbe« eller
2. »Rygning er yderst skadelig for dig og dine omgivelser«.

Ovennævnte generelle advarsler skal alternere, således at det sikres, at de påtrykkes regelmæssigt. Advarslen trykkes på den mest synlige af pakkens sider og på eventuel ydre emballage, undtagen gennemsigtig yderemballage, der anvendes ved detailsalg af varen, og

b) en supplerende advarsel fra listen i bilag I.

Ovennævnte supplerende advarsler skal alternere, således at det sikres, at de påtrykkes regelmæssigt.

Denne advarsel trykkes på pakkens anden lige så synlige side og på eventuel ydre emballage, undtagen gennemsigtig yderemballage, der anvendes ved detailsalg af varen.

Medlemsstaterne kan fastsætte, hvor advarslerne skal anbringes på de pågældende flader, for at sproglige krav kan imødekommes.

3. Kommissionen skal snarest muligt og under alle omstændigheder senest den 31. december 2002 efter proceduren i artikel 10, stk. 2, vedtage regler for brugen af farvefotografier eller andre illustrationer for at vise og forklare de sundhedsmæssige følger af rygning med henblik på at sikre, at det indre markeds bestemmelser ikke undermineres.

Hvis medlemsstaterne kræver yderligere advarsler i form af farvefotografier eller andre illustrationer, skal disse være i overensstemmelse med de regler, der er nævnt i første afsnit.

4. Tobak, der indtages oralt, for så vidt det må markedsføres i henhold til artikel 8, og røgfri tobak skal være forsynet med følgende advarsel:

»Denne tobaksvare kan være sundhedsskadelig og er vane-dannende«.

Advarslen trykkes på den mest synlige af pakkens sider og på eventuel ydre emballage, undtagen gennemsigtig yderemballage, der anvendes ved detailsalg af varen.

Medlemsstaterne kan fastsætte, hvor advarslen skal anbringes på denne flade, for at sproglige krav kan imødekommes.

5. Den generelle advarsel, der er nævnt i stk. 2, litra a), og advarslen vedrørende røgfri tobak og tobak, der indtages oralt, der er nævnt i stk. 4, skal dække mindst 30 % af ydersiden af den pågældende flade af den tobakspakke, den er påtrykt. Denne procentsats forøges til 32 % i medlemsstater med to officielle sprog og til 35 % i medlemsstater med tre officielle sprog. Den supplerende advarsel, der er nævnt i stk. 2, litra b), skal dække mindst 40 % af ydersiden af den pågældende flade af den tobakspakke, den er påtrykt. Denne procentsats forøges til 45 % i medlemsstater med to officielle sprog og til 50 % i medlemsstater med tre officielle sprog.

På pakker bestemt til andre produkter end cigaretter, hvis mest synlige overflade er større end 75 cm², skal den i stk. 2 omhandlede advarsel dække mindst 22,5 cm² af hver overflade. Dette areal forøges til 24 cm² i medlemsstater med to officielle sprog og til 26,25 cm² i medlemsstater med tre officielle sprog.

6. De advarsler og indholdsoplysninger, der skal angives ifølge denne artikel, anføres således:

- a) trykt med sort, fed skrift i skrifttypen Helvetica på hvid baggrund. For at sproglige krav kan imødekommes, kan medlemsstaterne selv fastsætte skrifttypens punktstørrelse, under forudsætning af at den skriftstørrelse, der fastsættes i deres lovgivning, sikrer, at den størst mulige andel af det område, der er forbeholdt den pågældende tekst, bliver udfyldt
- b) med små bogstaver, undtagen tekstens begyndelsesbogstav, og når det er krævet af grammatiske grunde
- c) centreret på det område, hvor den pågældende tekst skal trykkes, parallelt med pakkens overkant
- d) for så vidt angår andre varer end de i stk. 4 omhandlede, omkranset af en sort kant, der er mindst 3 mm og højst 4 mm bred, og som på ingen måde forstyrrer den pågældende advarsel eller information
- e) på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor varen markedsføres.

7. Det er forbudt at trykke de tekster, der kræves i henhold til denne artikel, på pakkernes banderole. Teksterne skal trykkes på en sådan måde, at de ikke kan fjernes eller slettes, og de må under ingen omstændigheder skjules, tildækkes eller brydes af andre påskrifter eller billeder eller ved åbning af pakken. Ved andre tobaksvarer end cigaretter kan teksterne anbringes ved hjælp af selvklæbende mærkater, forudsat at disse mærkater ikke kan fjernes.

8. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der i forbindelse med de i stk. 2 og 4 anførte advarsler uden for rammen med advarslen skal oplyses om, hvilken myndighed den hidrører fra.

9. For at sikre, at varerne kan identificeres og spores, skal tobaksvaren mærkes på passende måde ved anførelse af batchnummer eller tilsvarende på de enkelte pakker, således at sted og tidspunkt for fremstillingen kan fastslås.

De tekniske gennemførelsesforanstaltninger til denne bestemmelse vedtages efter proceduren i artikel 10, stk. 2.

Artikel 6

Yderligere vareoplysninger

1. Medlemsstaterne anmoder alle tobaksfabrikanter og -importører om at indgive en liste over alle de ingredienser — og mængden heraf — som anvendes ved fremstillingen af deres tobaksvarer, opdelt pr. handelsnavn og type.

Listen skal ledsages af en erklæring om, hvorfor de pågældende ingredienser indgår i disse tobaksvarer. Den skal oplyse om ingrediensernes funktion og kategori. Listen skal også indeholde alle de toksikologiske oplysninger, producenten eller importøren har til rådighed om disse ingredienser, før og efter forbrændingen, alt efter hvad der er relevant, med særlig henvisning til deres sundhedsmæssige virkning, blandt andet med hensyn til alle de risici for afhængighed, de indebærer. Alle de ingredienser, der indgår i den pågældende tobaksvarer, skal opføres på listen i rækkefølge efter faldende vægt.

De oplysninger der er nævnt i første afsnit indgives en gang om året, første gang senest den 31. december 2002.

2. Medlemsstaterne sørger på enhver relevant måde for formidling af de oplysninger, der er meddelt i medfør af denne artikel, med henblik på underretning af forbrugerne. Der skal dog tages behørigt hensyn til beskyttelse af oplysninger om specifikke produktformler, som udgør en produktionshemmelighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at ingredienslisten for hver vare, med angivelse af tjære-, nikotin- og kulilteindholdet, offentliggøres.

4. Medlemsstaterne sender hvert år Kommissionen de data og oplysninger, der indgives i medfør af denne artikel. Kommissionen tager hensyn til oplysningerne ved udarbejdelsen af den i artikel 11 omhandlede rapport.

Artikel 7

Varebetegnelser

Med virkning fra 30. september 2003, og med forbehold af artikel 5, stk. 1, må tekst, navne, varemærker, billeder og figurer eller andre tegn, der antyder, at en bestemt tobaksvarer er mindre skadelig end andre, ikke anvendes på tobaksvarers indpakning.

Artikel 8

Tobak, der indtages oralt

Medlemsstaterne forbyder markedsføring af tobak, som indtages oralt, jf. dog artikel 151 i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

Artikel 9

Tilpasningsforanstaltninger

Kommissionen ajourfører efter proceduren i artikel 10, stk. 2, under hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling:

- a) de i artikel 4 anførte målemetoder og definitionerne i tilknytning hertil
- b) de advarsler om sundhedsrisici på tobaksvarer, der er anført i bilag I, og hvor ofte de skal alternere

- c) mærkning af tobaksvarer med henblik på identificering og sporing.

Artikel 10

Forskriftsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
- Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 11

Rapport

Senest den 31. december 2004 og derefter hvert andet år skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af dette direktiv.

Med henblik på udarbejdelse af den i stk. 1 nævnte rapport bistås Kommissionen af videnskabelige og tekniske eksperter for at kunne råde over alle de fornødne oplysninger.

Ved forelæggelsen af den første rapport fremhæver Kommissionen især de elementer, der bør revideres eller udbygges som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling, herunder udviklingen af internationalt godkendte regler og standarder for produkter, idet den navnlig er opmærksom på:

- muligheden for yderligere nedsættelse af de maksimumsindholdsmængder, der er fastsat i artikel 3, stk. 1
- eventuelle forbindelser mellem disse mængder
- forbedringer af sundhedsadvarsler for så vidt angår størrelse, placering og ordlyd
- nye videnskabelige og tekniske oplysninger om mærkning og påtrykning af fotografier eller andre illustrationer på cigaretpakker med henblik på at vise og forklare rygningens sundhedsmæssige følger
- metoder til en mere realistisk bedømmelse og regulering af den toksiske påvirkning og skadevirkningerne heraf
- vurdering af de vanedannende virkninger af de ingredienser, som fremmer afhængigheden
- vurdering af tobaksvarer, som måske har potentiale til at mindske skadevirkningerne
- udvikling af standardiserede prøvningsmetoder til bedømmelse af indholdet af andre bestanddele i cigaretrøg end tjære, nikotin og kulilte
- toksikologiske data, som fabrikanterne skal oplyse om ingredienser, og måden, hvorpå de skal prøves med henblik på at sætte de offentlige sundhedsmyndigheder i stand til at vurdere deres anvendelse
- udarbejdelsen af standarder vedrørende andre varer end cigaretter, navnlig rulletobak.

Rapporten skal ligeledes undersøge forbindelsen mellem kravene om mærkning i artikel 5 og forbrugeradfærd. Rapporten skal ledsages af de forslag til ændring af dette direktiv, som Kommissionen skønner nødvendige, med henblik på at tilpasse det til udviklingen inden for tobaksvarer, i det omfang det er nødvendigt for det indre markeds gennemførelse og funktion, og under hensyntagen til enhver ny udvikling baseret på videnskabelige kendsgerninger og udviklingen inden for internationalt vedtagne varestandarder.

Artikel 12

Fælles ingrediensliste

Som led i den første rapport, der er nævnt i artikel 11, opfordres Kommissionen af hensyn til det indre markeds funktion til senest den 31. december 2004 på grundlag af de i artikel 6 omhandlede oplysninger at forelægge et forslag til en fælles liste over tilladte ingredienser i tobaksvarer, bl.a. under hensyn til den risiko for afhængighed, de indebærer.

Artikel 13

Import, salg og forbrug af tobaksvarer

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der vedrører begrænsning af tjære-, nikotin- eller kulilteindholdet i cigaretter, advarsler om sundhedsrisici eller andre krav i dette direktiv, forbyde eller begrænse import, salg eller forbrug af tobaksvarer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, med undtagelse af foranstaltninger til efterprøvelse af oplysninger, der er meddelt i medfør af artikel 4.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for, under overholdelse af traktaten, at bibeholde eller fastsætte strengere bestemmelser om produktion, import, salg og forbrug af tobaksvarer, som de finder nødvendige for at beskytte befolkningens sundhed, for så vidt disse bestemmelser ikke strider mod de bestemmelser, der er fastsat i dette direktiv.

3. Indtil der er udarbejdet en fælles ingrediensliste som omhandlet i artikel 12, kan medlemsstaterne navnlig forbyde brugen af ingredienser, der forstærker tobaksvarernes vanedannende egenskaber.

Artikel 14

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv

senest den 30. september 2002, jf. dog artikel 15. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Produkter, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, kan markedsføres i endnu et år efter den i stk. 1 nævnte dato.

3. Som en undtagelse fra stk. 2 kan andre produkter end cigaretter, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, markedsføres i endnu to år efter den i stk. 1 nævnte dato.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Ophævelse

Direktiv 89/622/EØF og 90/239/EØF ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser vedrørende de frister for gennemførelse og anvendelse af direktiverne, der er anført i bilag II.

Henvisninger til de ophævede direktiver skal forstås som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningsskemaet i bilag III.

Artikel 16

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. juni 2001.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

L. ENQVIST

Formand

BILAG I

Liste over supplerende advarsler

(jf. artikel 5, stk. 2, litra b))

1. Rygning nedsætter levealderen
2. Rygning medfører åreforkalkning og forårsager hjerteanfald og slagtilfælde
3. Rygning forårsager dødelig lungekræft
4. Hvis du er gravid, skader rygning dit barns sundhed
5. Beskyt børn mod tobaksrøg — de har ret til selv at vælge
6. Din læge eller din apoteker kan hjælpe dig med at holde op med at ryge
7. Rygning er stærkt vanedannende: lad være med at begynde
8. Hold op med at ryge, hvis du vil nedsætte risikoen for dødelige hjerte- og lungesygdomme
9. Rygning kan medføre en langsom og smertefuld død
10. Få hjælp til at holde op med at ryge: (telefonnummer/postadresse/internetadresse/spørg din læge/din apoteker)
11. Rygning kan nedsætte blodgennemstrømningen og medfører impotens
12. Rygning ælder huden
13. Rygning kan beskadige sæden og nedsætter frugtbarheden
14. Røg indeholder benzen, nitrosaminer, formaldehyd og cyanbrente

BILAG II

Frister for gennemførelse og for anvendelse af de ophævede direktiver

(jf. artikel 15)

Direktiv	Frister for gennemførelse	Frister for anvendelse
89/622/EØF (EFT L 359 af 8.12.1989, s. 1)	1. juli 1990	31. december 1991 31. december 1992 31. december 1993
90/239/EØF (EFT L 137 af 30.5.1990, s. 36)	18. november 1991	31. december 1992 ⁽¹⁾ 31. december 1997 ⁽¹⁾ 31. december 1992 ⁽²⁾ 31. december 1998 ⁽²⁾ 31. december 2000 ⁽²⁾ 31. december 2006 ⁽²⁾
92/41/EØF (EFT L 158 af 11.6.1992, s. 30)	1. juli 1992	1. juli 1992 1. januar 1994 31. december 1994

⁽¹⁾ For alle medlemsstater undtagen Grækenland.⁽²⁾ Undtagelse, der kun gælder for Grækenland.

BILAG III

SAMMENLIGNINGSSKEMA

Dette direktiv	Direktiv 89/622/EØF, som ændret ved direktiv 92/41/EØF	Direktiv 90/239/EØF
Artikel 1	Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, nr. 1, 2 og 3	Artikel 2, nr. 1, 2 og 3	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, nr. 4	Artikel 2, stk. 4	
Artikel 2, nr. 5		
Artikel 3, stk. 1		Artikel 2, stk. 2
Artikel 3, stk. 3		Artikel 2, stk. 3
Artikel 4, stk. 1, første afsnit	Artikel 3, stk. 1	Artikel 3 og 4
Artikel 4, stk. 1, andet afsnit	Artikel 3, stk. 2	
Artikel 4, stk. 2-5		
Artikel 5, stk. 1	Artikel 3, stk. 3	
Artikel 5, stk. 2, første afsnit	Artikel 4, stk. 1	
Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a)	Bilag I	
Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra b)	Artikel 4, stk. 2a, litra a)	
Artikel 5, stk. 2, andet afsnit		
Artikel 5, stk. 4		
Artikel 5, stk. 5, første afsnit	Artikel 4, stk. 4	
Artikel 5, stk. 5, andet afsnit	Artikel 4, stk. 4	
Artikel 5, stk. 6		
Artikel 5, stk. 7	Artikel 4, stk. 5	
Artikel 5, stk. 8		
Artikel 5, stk. 9		
Artikel 6		
Artikel 7		
Artikel 8	Artikel 8 a	
Artikel 9		
Artikel 10		
Article 11		
Artikel 12		
Artikel 13, stk. 1	Artikel 8, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	Artikel 8, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 14, stk. 1	Artikel 9, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	Artikel 9, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 14, stk. 3	Artikel 9, stk. 1	Artikel 8, stk. 3
Artikel 15		
Artikel 16		
Artikel 17	Artikel 10	Artikel 9
Bilag I	Bilag I	
Bilag II		
Bilag III		

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN**Ad betragtning 19**

Kommissionen vil undersøge folkesundheds- og forbrugerbeskyttelsesaspekterne i forbindelse med salg af tobaksvarer fra tobaksautomater på grundlag af bestemmelserne i traktatens artikel 152 og 153. Dette spørgsmål er også omfattet af de igangværende forhandlinger om udarbejdelse af WTO's rammekonvention om bekæmpelse af tobaksrygning.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/41/EF

af 19. juni 2001

om enogtyvende ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater for så vidt angår stoffer, der er klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge traktatens artikel 14 skal der oprettes et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital.
- (2) Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 29. marts 1996 afgørelse nr. 646/96/EF om en handlingsplan for kræftbekæmpelse som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽⁴⁾.
- (3) For at opnå bedre sundhedsbeskyttelse og forbrugersikkerhed bør stoffer, der er klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske, eller præparater, der indeholder sådanne stoffer, ikke markedsføres til privat brug.
- (4) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/60/EF af 20. december 1994 om fjortende ændring af direktiv 76/769/EØF ⁽⁵⁾ indføres der i form af et tillæg til punkt 29, 30 og 31 i bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF ⁽⁶⁾ en liste over stoffer, der er klassificeret som henholdsvis kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske i kategori 1 eller 2. De stoffer og præparater, der indgår i, må ikke markedsføres til privat brug.
- (5) Ifølge direktiv 94/60/EF skal Kommissionen senest seks måneder efter offentliggørelsen af en tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om klassificering, emballering og etikette-

ring af farlige stoffer ⁽⁷⁾ forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til ajourføring af denne liste for så vidt angår stoffer, der er klassificeret som henholdsvis kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske i kategori 1 eller 2.

- (6) Kommissionens direktiv 97/69/EF af 5. december 1997 om treogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 67/548/EØF ⁽⁸⁾, navnlig dets bilag I, indeholder et stof, der for nylig er klassificeret som kræftfremkaldende i kategori 2, og Kommissionens direktiv 98/73/EF af 18. september 1998 om fireogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 67/548/EØF ⁽⁹⁾, navnlig dets bilag I, indeholder et stof, der for nylig er klassificeret som kræftfremkaldende i kategori 2, og et stof, der for nylig er klassificeret som reproduktionstoksisk i kategori 2. Disse stoffer bør tilføjes i punkt 29 og 31 i tillægget til bilag I til direktiv 76/769/EØF.
- (7) Der er taget hensyn til risici og fordele ved de nye stoffer, der i direktiv 97/69/EF og 98/73/EF er klassificeret som henholdsvis kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske i kategori 2.
- (8) Dette direktiv berører ikke Fællesskabets minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagerne som fastsat i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstageres sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽¹⁰⁾ og i de særdirektiver, der er vedtaget på grundlag heraf, herunder Rådets direktiv 90/394/EØF af 28. juni 1990 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽¹¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Tillægget til bilag I til direktiv 76/769/EØF ændres således:

⁽¹⁾ EFT C 116 E af 26.4.2000, s. 54.

⁽²⁾ EFT C 140 af 18.5.2000, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.11.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 12.3.2001 (EFT C 142 af 15.5.2001, s. 1) og Europa-Parlamentets udtalelse af 16.5.2001.

⁽⁴⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/77/EF (EFT L 207 af 6.8.1999, s. 18).

⁽⁷⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/33/EF (EFT L 136 af 8.6.2000, s. 90).

⁽⁸⁾ EFT L 343 af 13.12.1997, s. 19.

⁽⁹⁾ EFT L 305 af 16.11.1998, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT L 196 af 26.7.1990, s. 1. Senest ændret ved Rådets direktiv 1999/38/EF (EFT L 138 af 1.6.1999, s. 66).

1) I forordet tilføjes følgende note:

»Note R:

Kravet om klassifikation som kræftfremkaldende skal ikke nødvendigvis gælde for fibre med en længdevægtet geometrisk middeldiameter minus to standardafvigelse på over 6 µm.«

2) De stoffer, der er opført i bilaget til dette direktiv, tilføjes til de stoffer, der er opført i tillægget til punkt 29 og 31.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 18. juli 2002 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse love og administrative bestemmelser fra den 18. januar 2003.

2. De i stk. 1 nævnte love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. juni 2001.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

M. WINBERG

Formand

BILAG

Punkt 29 — Kræftfremkaldende: kategori 2

Stoffer	Indeksnummer	EF-nummer	CAS-nummer	Noter
4-chloranilin	612-137-00-9	203-401-0	106-47-8	
Ildfaste keramiske fibre; specialfibre, med undtagelse af de fibre, der er nævnt andetsteds i bilag I til direktiv 67/548/EØF; (Syntetiske glasagtige (silikat)fibre uden bestemt orientering og med et indhold af alkaliske oxider og alkaliske jordarters oxider ($\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O} + \text{CaO} + \text{MgO} + \text{BaO}$) på 18 vægtprocent og derunder)	650-017-00-8			R

Punkt 31 — Reproduktionstoksiske: kategori 2

Stoffer	Indeksnummer	EF-nummer	CAS-nummer	Noter
6-(2-chloroethyl)-6(2-methoxyethoxy)-2,5,7,10-tetraoxa-6-silaundecan; etacelasil	014-014-00-X	253-704-7	37894-46-5	

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 5. april 2001

om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen)

(2001/539/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det vil være en fordel for Det Europæiske Fællesskabs luftfartsselskaber, hvis deres erstatningsansvar er omfattet af ensartede, klare regler, og hvis reglerne er de samme som for tredjelands luftfartsselskaber.

(2) Fællesskabet deltog i den internationale diplomatiske luftretskonference den 10.-28. maj 1999 i Montreal, hvor konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen) blev vedtaget, og det undertegnede denne konvention den 9. december 1999.

(3) Regionale økonomiske samarbejdsorganisationer, der har kompetence på nogle af de områder, Montreal-konventionen omfatter, kan blive parter i den.

(4) Fællesskabet og dets medlemsstater deler kompetencen på de områder, Montreal-konventionen omfatter, og begge parter skal derfor ratificere den samtidig for at sikre fuldgyldig, ensartet anvendelse af dens bestemmelser i Den Europæiske Union —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen) godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Konventionens tekst er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand deponerer på Fællesskabets vegne ratificeringsinstrumentet hos generalsekretæren for Organisationen for International Civil Luftfart i overensstemmelse med Montreal-konventionens artikel 53 sammen med en kompetenceerklæring.

Det Europæiske Fællesskabs ratificeringsinstrument deponeres samtidig med medlemsstaternes ratificeringsinstrumenter.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. april 2001.

På Rådets vegne

B. ROSENGREN

Formand

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 225.

⁽²⁾ Udtalelse af 16.1.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

(OVERSÆTTELSE)

KONVENTION OM INDFØRELSE AF VISSE ENSARTEDE REGLER FOR INTERNATIONAL LUFTBEFORDRING

DE KONTRAHERENDE STATER I DENNE KONVENTION —

SOM ER KLAR OVER, hvor meget konventionen om indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, underskrevet i Warszawa den 12. oktober 1929, i det følgende benævnt »Warszawa-konventionen«, og dertil knyttede ordninger har bidraget til harmonisering af lovgivningen om international luftfart;

SOM ER KLAR OVER behovet for at modernisere Warszawa-konventionen og kodificere de dertil knyttede ordninger;

SOM ER KLAR OVER, at det er vigtigt at sikre forbrugernes interesser i international luftfart, og at der er behov for rimelig godtgørelse på grundlag af restitutionsprincippet;

SOM KAN TILSLUTTE SIG, at velordnet afvikling af internationale luftfartsaktiviteter og uhindret transport af passagerer, bagage og gods i overensstemmelse med principperne og målsætningerne i konventionen angående international civil luftfart, undertegnet i Chicago den 7. december 1944, bør tilstræbes;

SOM ER OVERBEVIST OM, at staternes fælles indsats for yderligere at harmonisere og kodificere bestemte regler for international lufttransport ved hjælp af en ny konvention, er den bedste måde, hvorpå en rimelig ligevægt mellem de forskellige interesser kan opnås —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

KAPITEL I

Artikel 2

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Transport, som udføres af staten, og transport af postforsendelser

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne konvention gælder al international lufttransport af personer, bagage eller gods mod betaling. Den gælder også gratis lufttransport, som udføres af et luftfartsselskab.

2. I denne konvention forstås ved »international transport« enhver transport, hvis afgangs- og bestemmelsessted, uanset om transporten afbrydes eller omlades, efter aftale mellem parterne ligger på to forskellige kontraherende stats territorium eller på en enkelt kontraherende stats territorium, hvis der foretages en aftalt mellemlanding på en anden stats territorium, selv om denne stat ikke er kontraherende part. Transport mellem to punkter på den samme kontraherende stats territorium uden aftalt mellemlanding på en anden stats territorium er ikke international transport i denne konventions betydning.

3. Transport, som udføres fortløbende af flere selskaber, regnes i denne konvention for en enkelt, sammenhængende transport, hvis parterne betragter den som en enkelt transport, uanset om den er blevet aftalt ved hjælp af en enkelt kontrakt eller en række forskellige kontrakter, og den mister ikke sin internationale karakter, selv om en enkelt kontrakt eller en række forskellige kontrakter udelukkende skal udføres på den samme stats territorium.

4. På de i kapitel V fastsatte betingelser gælder denne konvention også for den deri beskrevne form for transport.

1. Denne konvention gælder for transport, som udføres af staten eller ved lov oprettede offentlige foretagender, og som opfylder betingelserne i artikel 1.

2. Ved transport af postforsendelser er luftfartsselskabet kun ansvarligt over for det pågældende postvæsen i overensstemmelse med de gældende regler for forholdet mellem luftfartsselskaberne og postvæsenet.

3. Bortset fra bestemmelserne i denne artikels stk. 2 gælder denne konvention ikke for transport af postforsendelser.

KAPITEL II

PARTERNES DOKUMENTUDSTEDELSE OG FORPLIGTELSE I FORBINDELSE MED TRANSPORT AF PASSAGERER, BAGAGE OG GODS

Artikel 3

Passagerer og bagage

1. Ved transport af passagerer udstedes et enkelt eller fælles transportdokument, som angiver:

a) afgangs- og bestemmelsesstedet

b) mindst et aftalt mellemlandingssted, hvis afgangs- og bestemmelsesstedet ligger på den samme kontraherende stats territorium, men et eller flere mellemlandingssteder på en anden stats territorium er aftalt.

2. Andre former for registrering af oplysningerne i stk. 1 kan træde i stedet for udstedelse af det deri nævnte dokument. Hvis sådanne andre former benyttes, skal luftfartsselskabet tilbyde passageren en skriftlig redegørelse for de således registrerede oplysninger.

3. Luftfartsselskabet giver passageren en bagageidentificeringsmærkeseddel for hvert stykke indchecket bagage.

4. Passageren skal have skriftlig besked om, at denne konvention inden for sit gyldighedsområde regulerer og kan begrænse luftfartsselskabernes erstatningsansvar i tilfælde af død eller tilskadekomst og ved ødelæggelse, bortkomst eller beskadigelse af bagage samt i tilfælde af forsinkelse.

5. Manglende overholdelse af bestemmelserne i de foregående stykker er uden betydning for transportkontraktens eksistens eller gyldighed, og kontrakten er under alle omstændigheder underkastet denne konventions bestemmelser, herunder bestemmelserne om begrænsning af erstatningsansvar.

Artikel 4

Gods

1. Ved transport af gods udstedes et luftfragtbrev.

2. Andre former for registrering af den transport, som skal udføres, kan træde i stedet for udstedelsen af et luftfragtbrev. Hvis sådanne andre former benyttes, skal luftfartsselskabet, hvis afsenderen anmoder om det, give denne en godskvittering, hvormed forsendelsen kan identificeres, og som giver adgang til oplysningerne i den alternative registrering.

Artikel 5

Luftfragtbrevets eller godskvitteringens indhold

Luftfragtbrevet eller godskvitteringen skal angive:

- a) afgang- og bestemmelsesstedet
- b) mindst et aftalt mellemlandingssted, hvis afgang- og bestemmelsesstedet ligger på den samme kontraherende stats territorium, men et eller flere mellemlandingssteder på en anden stats territorium er aftalt
- c) forsendelsens vægt.

Artikel 6

Dokumentation af godsets art

Hvis det er nødvendigt for at opfylde toldformaliteter eller politiets eller lignende offentlige myndigheders krav, kan det forlanges, at afsenderen udsteder et dokument, som angiver godsets art. Denne bestemmelse indebærer ikke, at luftfartsselskabet pålægges nogen forpligtelse eller noget ansvar.

Artikel 7

Beskrivelse af luftfragtbrevet

1. Luftfragtbrevet udfærdiges af afsenderen i tre original-eksemplarer.

2. Det første eksemplar mærkes »til luftfartsselskabet«; det underskrives af afsenderen. Det andet eksemplar mærkes »til modtageren«; det underskrives af afsenderen og luftfartsselskabet. Det tredje eksemplar underskrives af luftfartsselskabet, som afleverer det til afsenderen, når det har modtaget godset.

3. Luftfartsselskabets og afsenderens underskrift kan være påtrykt eller påstemplet.

4. Hvis luftfartsselskabet på afsenderens anmodning udfærdiger luftfragtbrevet, anses luftfartsselskabet for at have gjort det på afsenderens vegne, medmindre andet bevises.

Artikel 8

Dokumentation for flere stykker gods

Hvis der er tale om mere end et stykke gods:

- a) kan luftfartsselskabet forlange, at afsenderen udfærdiger særskilte luftfragtbreve
- b) kan afsenderen forlange, at luftfartsselskabet udsteder særskilte godskvitteringer, hvis de i artikel 4, stk. 2, nævnte andre former for registrering benyttes.

Artikel 9

Manglende overholdelse af dokumentationskravene

Manglende overholdelse af artikel 4-8 er uden betydning for transportkontraktens eksistens eller gyldighed, og kontrakten er under alle omstændigheder underkastet denne konventions bestemmelser, herunder bestemmelserne om begrænsning af erstatningsansvar.

Artikel 10

Ansvar for dokumentationens enkelte oplysninger

1. Afsenderen er ansvarlig for rigtigheden af de oplysninger og opgivelser om godset, som af ham eller på hans vegne anføres i luftfragtbrevet eller af ham eller på hans vegne opgives til luftfartsselskabet for at anføres i godskvitteringen eller i den i artikel 4, stk. 2, omtalte anden form for registrering. Dette gælder også, når den, der optræder på afsenderens vegne, samtidig er luftfartsselskabets agent.

2. Afsenderen holder luftfartsselskabet skadesløst for ethvert tab, som påføres det selv eller andre, over for hvem det er ansvarligt, på grund af urigtige, ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger og opgivelser, som er angivet af afsenderen eller på dennes vegne.

3. Med forbehold af bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og 2 holder luftfartsselskabet afsenderen skadesløs for ethvert tab, som påføres ham selv eller andre over for hvem han er ansvarlig, på grund af urigtige, ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger og opgivelser, som er anført i godskvitteringen af luftfartsselskabet eller på dets vegne eller i den i artikel 4, stk. 2, nævnte anden form for registrering.

Artikel 11

Dokumentationens beviskraft

1. Luftfragtbrevet eller godskvitteringen betragtes umiddelbart som bevis på kontraktens indgåelse, godsets modtagelse og de angivne transportbetingelser.

2. Enhver angivelse af godsets vægt, dimensioner, emballering og stykantal i luftfragtbrevet eller godskvitteringen betragtes umiddelbart som bevis på de angivne oplysningers rigtighed; angivelser vedrørende godsets mængde, volumen og tilstand gælder ikke som bevis mod luftfartsselskabet, medmindre disse forhold er blevet kontrolleret af det selv i afsenderens nærværelse og erklæret kontrolleret i luftfragtbrevet eller godskvitteringen, eller angivelserne gælder godsets synlige tilstand.

Artikel 12

Dispositionsret over godset

1. Uanset hans ansvar for udførelse af alle forpligtelser i henhold til transportkontrakten har afsenderen ret til at disponere over godset ved at tilbagekalde det i afgangsluft-havnen eller tilbageholde det ved mellemlanding under transporten eller forlange det udleveret til en anden end den oprindeligt angivne modtager på bestemmelsesstedet eller under transporten eller forlange det tilbagesendt til afgangsluft-havnen. Afsenderens udøvelse af denne dispositionsret må ikke være til skade for luftfartsselskabet eller andre afsendere, og alle udgifter, som dispositionsrettens udøvelse indebærer, skal refunderes.

2. Hvis det ikke er muligt at følge afsenderens instrukser, underretter luftfartsselskabet straks afsenderen herom.

3. Hvis luftfartsselskabet disponerer over godset efter afsenderens instrukser uden at forlange afsenderens eksemplar af luftfragtbrevet eller godskvitteringen forelagt, er luftfartsselskabet, uden at fortabe sin godtgørelsesret hos afsenderen, ansvarlig for eventuelle skader over for enhver, som er i retmæssig besiddelse af det pågældende eksemplar af luftfragtbrevet eller godskvitteringen.

4. Afsenderens dispositionsret ophører i det øjeblik, hvor modtagerens opstår jf. artikel 13. Hvis modtageren imidlertid nægter at modtage godset eller ikke kan kontaktes, gen-erhverver afsenderen dispositionsretten.

Artikel 13

Udlevering af godset

1. Medmindre afsenderen har udøvet sin dispositionsret i henhold til artikel 12, har modtageren ved godsets ankomst til bestemmelsesstedet ret til, mod betaling af skyldige beløb og opfyldelse af transportbetingelserne, at forlange det udleveret af luftfartsselskabet.

2. Medmindre andet aftales, er luftfartsselskabet forpligtet til at underrette modtageren, så snart godset ankommer.

3. Hvis luftfartsselskabet vedkender sig godsets bortkomst, eller hvis godset ikke er ankommet senest syv dage efter den dato, hvor det burde være ankommet, kan modtageren gøre sine rettigheder i henhold til transportkontrakten gældende over for luftfartsselskabet.

Artikel 14

Håndhævelse af afsenderens og modtagerens rettigheder

Afsenderen og modtageren kan hver især, uanset om de optræder på egne eller andres vegne, i eget navn håndhæve alle deres rettigheder i henhold til artikel 12 og 13, forudsat de opfylder de forpligtelser, transportkontrakten pålægger dem.

Artikel 15

Forholdet mellem afsender og modtager og indbyrdes forhold mellem tredjemænd

1. Artikel 12, 13 og 14 berører ikke det indbyrdes forhold mellem afsender og modtager eller det indbyrdes forhold mellem tredjemænd, hvis rettigheder består i forhold til afsenderen eller modtageren.

2. Bestemmelserne i artikel 12, 13 og 14 kan kun fraviges ved udtrykkelig angivelse i luftfragtbrevet eller godskvitteringen.

Artikel 16

Toldformaliteter og politiets eller andre offentlige myndigheds krav

1. Afsenderen skal tilvejebringe alle oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for at opfylde toldformaliteterne og politiets og andre offentlige myndigheds krav, før godset kan udleveres til modtageren. Afsenderen er over for luftfartsselskabet ansvarlig for enhver skade, der skyldes manglende, utilstrækkelige eller urigtige oplysninger eller dokumenter, medmindre skaden skyldes fejl begået af luftfartsselskabet, dets ansatte eller dets agenter.

2. Luftfartsselskabet er ikke forpligtet til at undersøge, om de pågældende oplysninger eller dokumenter er korrekte eller fyldestgørende.

KAPITEL III

LUFTFARTSSELSKABETS ERSTATNINGSANSVAR OG ERSTATNINGENS OMFANG*Artikel 17***Passagerers død eller tilskadekomst — Beskadigelse af bagage**

1. Luftfartsselskabet er erstatningspligtigt ved en passagers død eller tilskadekomst, hvis den ulykke, der har forvoldt dødsfaldet eller skaden, har fundet sted om bord i flyet eller under ombord- eller frabordestigningen.

2. Luftfartsselskabet er erstatningspligtigt ved ødelæggelse, bortkomst eller beskadigelse af indchecket bagage, hvis den hændelse, der har forvoldt ødelæggelsen, bortkomsten eller beskadigelsen, er indtruffet om bord i flyet eller på et tidspunkt, hvor den indcheckede bagage var i luftfartsselskabets forvaring. Luftfartsselskabet er dog ikke ansvarligt, i det omfang skaden skyldes bagagens egne fejl, mangler eller beskaffenhed. Drejer det sig om uchecket bagage, herunder personlige ejendele, er luftfartsselskabet ansvarligt, hvis skaden skyldes dets egne eller dets ansattes eller agenters fejl.

3. Hvis luftfartsselskabet vedkender sig, at indchecket bagage er bortkommet, eller hvis den indcheckede bagage ikke er ankommet senest 21 dage efter den dato, hvor den burde være ankommet, kan passageren gøre sine rettigheder i henhold til transportkontrakten gældende over for luftfartsselskabet.

4. Medmindre andet er angivet, forstås i denne konvention ved »bagage« både indchecket og uchecket bagage.

*Artikel 18***Beskadigelse af gods**

1. Luftfartsselskabet er erstatningspligtigt ved ødelæggelse, bortkomst eller beskadigelse af gods, hvis den hændelse, der har forvoldt skaden, er indtruffet under lufttransporten.

2. Luftfartsselskabet er dog ikke ansvarligt, hvis det godtgør, at ødelæggelsen, bortkomsten eller beskadigelsen af godset skyldes et eller flere af følgende forhold:

- a) godsets egne fejl, mangler eller beskaffenhed
- b) mangelfuld emballering af godset, foretaget af andre end luftfartsselskabet, dets ansatte eller agenter
- c) krigshandlinger eller væbnet konflikt
- d) offentlig myndighedsudøvelse i forbindelse med godsets ind-, ud- eller transitttransport.

3. Lufttransporten omfatter i denne artikels stk. 1's betydning hele det tidsrum, hvori godset er i lufttransportsselskabets forvaring.

4. Lufttransporten omfatter ikke transport ad vej, søvej eller indre vandvej uden for lufthavnsområder. Hvis en sådan transport imidlertid finder sted som led i en lufttransportkontrakt med henblik på lastning, udlevering eller omladning, anses enhver skade, for at være forvoldt af en hændelse, som fandt sted under lufttransporten medmindre andet bevises. Hvis luftfartsselskabet uden afsenderens samtykke helt eller delvis udfører den transport, der ifølge aftale mellem parterne skal ske som lufttransport, ved hjælp af en anden transportform, anses denne anden form for transport for at indgå i lufttransporten.

*Artikel 19***Forsinkelse**

Luftfartsselskabet er ansvarligt for skader, som skyldes forsinket transport af passagerer, bagage eller gods. Luftfartsselskabet er dog ikke ansvarligt for skader, som skyldes forsinkelse, hvis det godtgør, at det selv, dets ansatte og dets agenter har taget alle forholdsregler, som med rimelighed kan forlanges, for at undgå skaden, eller at det ikke har været muligt for dem at gøre det.

*Artikel 20***Fritagelse**

Hvis luftfartsselskabet kan godtgøre, at skaden helt eller delvis skyldes, at den erstatningskrævende eller den person, som er anledning til erstatningskravet, selv har optrådt uagtsomt, forsømmeligt eller ukorrekt, fritages luftfartsselskabet helt eller delvis for sin erstatningspligt over for skadelidte i det omfang, denne uagtsomme, forsømmelige eller ukorrekte optræden har medvirket til skaden. Hvis der ved en passagers død eller tilskadekomst rejses erstatningskrav af en anden end den pågældende passager, fritages luftfartsselskabet ligeledes helt eller delvis for sin erstatningspligt i det omfang, det kan godtgøre, at passagerens egen uagtsomme, forsømmelige eller ukorrekte optræden har forårsaget skaden eller medvirket til den. Denne artikel gælder for alle erstatningsbestemmelser i denne konvention, herunder artikel 21, stk. 1.

*Artikel 21***Erstatning i tilfælde af passagerers død eller tilskadekomst**

1. Luftfartsselskabet kan ikke afvise eller begrænse sit erstatningsansvar for skader, der opstår under de i artikel 17, stk. 1, beskrevne omstændigheder og ikke overskrider 100 000 særlige trækingsrettigheder for hver passager.

2. Luftfartsselskabet er ikke ansvarligt for skader, der opstår under de i artikel 17 stk. 1, beskrevne omstændigheder som overskrider 100 000 særlige trækingsrettigheder for hver passager, hvis luftfartsselskabet kan godtgøre, at:

- a) skaden ikke skyldtes dets egen, dets ansattes eller dets agenters uagtsomme, forsømmelige eller ukorrekte optræden, eller at

- b) skaden udelukkende skyldtes tredjemands uagtsomme, forsømmelige eller ukorrekte optræden.

Artikel 22

Erstatningsgrænser i forbindelse med forsinkelse, bagage og gods

1. Ved skader, der skyldes forsinkelse af persontransport, jf. artikel 19, er luftfartsselskabets erstatningsansvar begrænset til 4 150 særlige trækingsrettigheder for hver passager.

2. Ved bagagetransport er luftfartsselskabets erstatningsansvar i tilfælde af ødelæggelse, bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse begrænset til 1 000 særlige trækingsrettigheder for hver passager, medmindre passageren samtidig med bagagens indcheckning hos luftfartsselskabet har afgivet en erklæring om særlig interesse i levering på bestemmelsesstedet og betalt et supplerende beløb, hvis dette forlanges. I så fald er luftfartsselskabet forpligtet til at udbetale et beløb, der ikke overskrider det opgivne beløb, medmindre det kan bevise, at beløbet er større end passagerens faktiske interesse i levering på bestemmelsesstedet.

3. Ved transport af gods er luftfartsselskabets erstatningsansvar i tilfælde af ødelæggelse, bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse begrænset til 17 særlige trækingsrettigheder pr. kilogram, medmindre afsenderen samtidig med godsets aflevering til luftfartsselskabet har afgivet en erklæring om særlig interesse i levering på bestemmelsesstedet og betalt et supplerende beløb, hvis dette forlanges. I så fald er luftfartsselskabet forpligtet til at betale et beløb, som ikke overskrider et opgivne beløb, medmindre det kan bevise, at beløbet er større end passagerens faktiske interesse i levering på bestemmelsesstedet.

4. Ved ødelæggelse, bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse af en del af godset eller stykker, der indgår i det, tages der ved fastsættelse af det beløb, hvortil luftfartsselskabets erstatningsansvar er begrænset, kun hensyn til den samlede vægt af det(de) pågældende stykke(stykker) gods. Hvis ødelæggelsen, beskadigelsen, bortkomsten eller forsinkelsen af en del af godset eller stykker, der indgår i det, påvirker værdien af andre stykker gods, som omfattes af det samme luftfragtbrev eller den samme godskvittering eller i mangel heraf af en anden form for registrering, jf. artikel 4, stk. 2, tages der imidlertid også hensyn til den samlede vægt af dette stykke gods/disse stykker gods, når erstatningsgrænsen skal fastsættes.

5. Bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis det bevises, at skaden skyldes forsømmelighed fra luftfartsselskabets, dets ansattes eller dets agents side, og at de har handlet forsætligt eller uagtsomt vel vidende, at skaden kunne opstå; det forudsætter dog, at det også bevises, at den forsømmelige adfærd blev udvist, mens den pågældende ansatte eller agent udførte sit arbejde.

6. Erstatningsgrænserne i artikel 21 og i denne artikel er ikke til hindring for, at retten derudover efter gældende lov helt eller delvis kan tilkende sagsøgeren sagsomkostninger og andre

retsudgifter, denne har pådraget sig, herunder renter. Denne bestemmelse gælder ikke, hvis det tilkendte erstatningsbeløb iberegnet sagsomkostninger og andre retsudgifter ikke overskrider det beløb, luftfartsselskabet skriftligt har tilbudt sagsøgeren inden seks måneders forløb fra det tidspunkt, hvor den skadevoldende hændelse indtraf, eller før sagen blev anlagt, hvis dette sker senere.

Artikel 23

Omregning af valutaenheder

1. Beløb, som i denne konvention er angivet i særlige trækingsrettigheder, skal betragtes som udtrykt i særlige trækingsrettigheder efter den internationale valutafonds definition. Beløbenes omregning til national valuta i forbindelse med retssager sker efter de pågældende valutaers værdi i særlige trækingsrettigheder på domsafsigelsestidspunktet. Hvis en kontraherende stat er medlem af den internationale valutafond, beregnes dens nationale valutas værdi i særlige trækingsrettigheder efter den værdiansættelsesmetode, som den internationale valutafond på domsafsigelsestidspunktet benytter i forbindelse med sine forretninger og transaktioner. Hvis en kontraherende stat ikke er medlem af den internationale valutafond, beregnes dens nationale valutas værdi i særlige trækingsrettigheder efter en metode, som fastsættes af den selv.

2. Stater, som ikke er medlemmer af den internationale valutafond, kan dog, hvis deres lovgivning ikke tillader anvendelse af denne artikels stk. 1, på ratifikations- eller tiltrædelsestidspunktet eller på et hvilket som helst senere tidspunkt erklære, at luftfartsselskabets ansvarsgrænse efter bestemmelserne i artikel 21 fastsættes til et beløb på 1 500 000 valutaenheder for hver passager ved retssager på deres territorium; 62 500 valutaenheder for hver passager ved anvendelse af artikel 22, stk. 1; 15 000 valutaenheder for hver passager ved anvendelse af artikel 22, stk. 2; og 250 valutaenheder pr. kilogram ved anvendelse af artikel 22, stk. 3. Denne valutaenhed svarer til 65,5 mg guld af finholdighed 900. Disse beløb kan omregnes til de pågældende nationale valutaer i hele tal. Beløbenes omregning til national valuta sker efter den pågældende stats lovgivning.

3. Beregningen i sidste sætning i denne artikels stk. 1 og omregningsmetoden i denne artikels stk. 2 benyttes på en sådan måde, at beløbene i artikel 21 og 22 så vidt muligt får den samme realværdi i den pågældende kontraherende stats nationale valuta, som de ville have fået ved anvendelse af de tre første sætninger i denne artikels stk. 1. De kontraherende parter giver alt efter tilfældet depositaren meddelelse om, hvordan beregningen i henhold til denne artikels stk. 1 foretages, eller om resultatet af omregningen i denne artikels stk. 2, når de deponerer ratificerings-, accepterings-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne til denne konvention, eller hvis der sker ændringer.

Artikel 24

Revurdering af erstatningsgrænserne

1. Med forbehold af denne konventions artikel 25 og denne artikels stk. 2 revurderes erstatningsgrænserne i artikel 21, 22 og 23 hvert femte år af depositaren, idet den første revurdering finder sted ved slutningen af det femte år efter konventionens ikrafttrædelsestidspunkt, eller i løbet af dens første gyldighedsår, hvis den ikke træder i kraft fem år efter at være blevet åbnet for underskrivelse, og der benyttes en inflationsfaktor, som svarer til den samlede inflationstakt siden den forrige revurdering eller i første tilfælde siden konventionens ikrafttrædelsestidspunkt. Som mål for inflationstakten ved bestemmelse af inflationsfaktoren benyttes det vægtede gennemsnit af forbrugerindeksets procentvise årlige stigning eller fald i de stater, hvis valutaer omfatter den særlige trækningsrettighed, der nævnes i artikel 23, stk. 1.

2. Hvis revurderingen i det foregående stykke viser, at inflationsfaktoren overstiger 10 %, giver depositaren de kontraherende stater meddelelse om ændring af erstatningsgrænserne. En sådan ændring træder i kraft seks måneder efter, at de kontraherende stater er blevet underrettet om den. Hvis et flertal af kontraherende stater inden tre måneder efter at være blevet underrettet om ændringen giver udtryk for deres modstand, træder ændringen ikke i kraft, og depositaren forelægger sagen for et møde mellem de kontraherende stater. Depositaren giver øjeblikkelig alle kontraherende stater meddelelse om enhver ændrings ikrafttrædelse.

3. Uanset denne artikels stk. 1 benyttes proceduren i denne artikels stk. 2, når en tredjedel af de kontraherende stater udtrykker ønske om det, forudsat den i stk. 1 nævnte inflationsfaktor er steget med over 30 % siden den sidste revurdering eller siden denne konventions ikrafttrædelsestidspunkt, hvis der ikke tidligere har været foretaget nogen revurdering. Revurdering efter proceduren i denne artikels stk. 1 finder derefter sted hvert femte år, og sker første gang ved slutningen af det femte år efter tidspunktet for en revurdering i henhold til dette stykke.

Artikel 25

Betingede erstatningsgrænser

Luftfartsselskabet kan betinge sig, at transportkontrakten skal være omfattet af højere erstatningsgrænser end dem, der er fastsat i denne konvention, eller slet ikke skal være omfattet af erstatningsgrænser.

Artikel 26

Ugyldige kontraktbestemmelser

Bestemmelser, hvis formål er at fritage luftfartsselskabet for ansvar eller fastsætte lavere erstatningsgrænser end dem, der er fastsat i denne konvention, er ugyldige, men deres ugyldighed

indebærer ikke, at kontrakten som sådan, hvis den i øvrigt overholder konventionens bestemmelser, er ugyldig.

Artikel 27

Aftalefrihed

Intet i denne konvention er til hindring for, at luftfartsselskabet kan afslå at indgå transportkontrakt, afstå fra at gøre fritagelsesgrunde, som denne konvention giver det, gældende, eller fastsætte betingelser, der ikke strider mod denne konventions bestemmelser.

Artikel 28

Forskudsudbetaling

Ved flyveulykker, som medfører passagerers død eller tilskadekomst, udbetaler luftfartsselskabet, hvis dets nationale lovgivning kræver det, straks forskud til fysiske erstatningsberettigede for at dække deres øjeblikkelige økonomiske behov. Forskudsudbetalingen er ikke ensbetydende med en anerkendelse af ansvaret og kan fraregnes erstatningsbeløb, som senere udbetales af luftfartsselskabet.

Artikel 29

Grundlaget for erstatningskrav

Erstatningssager i forbindelse med transport af passagerer, bagage og gods kan, uanset om de rejses i henhold til denne konvention, til en kontrakt, som erstatningsretligt søgsmål eller på anden måde, kun anlægges på grundlag af denne konventions betingelser og erstatningsgrænser, uanset hvem der har ret til at anlægge sag og uanset vedkommendes rettigheder. I sådanne sager kan der ikke tilkendes bod eller andre former for økonomisk oprejsning ud over den normale erstatning.

Artikel 30

Ansatte, agenter — Sammenlægning af erstatningskrav

1. Hvis der på grund af skader, som omfattes af denne konvention, rejses søgsmål mod luftfartsselskabets ansatte eller agenter, har de, hvis de kan bevise, at de har handlet under udførelse af deres arbejde, ret til de samme betingelser og erstatningsgrænser, som luftfartsselskabet kan påberåbe sig i henhold til denne konvention.

2. Det samlede beløb, som luftfartsselskabet, dets ansatte og dets agenter i så fald kan pålægges, kan ikke overskride erstatningsgrænserne.

3. Medmindre der er tale om godstransport, gælder bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og 2 ikke, hvis det bevises, at den pågældende ansatte eller agent har handlet forsætligt, forsømmeligt eller uagtsomt vel vidende, at skaden kunne opstå.

*Artikel 31***Rettidig indgivelse af klager**

1. En kvittering uden forbehold fra den person, som har ret til at få indchecket bagage eller gods udleveret, betragtes umiddelbart som bevis på, at bagagen eller godset er blevet leveret i god behold i overensstemmelse med transportdokumentet eller en anden form for registrering, jf. artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2.

2. I tilfælde af skader skal den udleveringsberettigede straks klage til luftfartsselskabet, når skaden er opdaget, dvs. senest syv dage efter modtagelsen, når det gælder indchecket bagage, og senest 14 dage efter modtagelsen, når det drejer sig om gods. Ved forsinkelse skal klagen indgives senest 21 dage efter det tidspunkt, hvor den udleveringsberettigede fik bagagen eller godset udleveret.

3. Enhver klage skal ske skriftligt og indgives eller indsendes inden for de nævnte frister.

4. Fremsættes der ingen klager inden for de nævnte frister, kan luftfartsselskabet ikke drages til ansvar, medmindre det har gjort sig skyldigt i svig.

*Artikel 32***Den erstatningspligtiges død**

Ved den erstatningspligtiges død kan der på denne konventions betingelser anlægges erstatningssag mod den, der retmæssigt repræsenterer vedkommendes bo.

*Artikel 33***Jurisdiktion**

1. Erstatningssager anlægges på en af de kontraherende staters territorium, hvor de efter sagsøgerens valg indbringes for domstolen enten der, hvor luftfartsselskabet har hjemsted eller hovedkontor, eller der, hvor det har det kontor, som afsluttede kontrakten, eller på bestemmelsesstedet.

2. Erstatningssager i forbindelse med en passagers død eller tilskadekomst kan indbringes for domstolen på de steder, som nævnes i denne artikels stk. 1, eller i den kontraherende stat, hvor passageren på ulykkestidspunktet havde bopæl eller permanent opholdssted, og hvorfra luftfartsselskabet driver lufttransport af passagerer, enten med sine egne fly eller med et andet luftfartsselskabs på grundlag af en forretningsaftale, og hvor luftfartsselskabet driver sin virksomhed i forbindelse med lufttransport af passagerer fra lokaler, der er lejet eller ejes af det selv eller et andet luftfartsselskab, som det har indgået en forretningsaftale med.

3. I stk. 2 forstås ved

a) »forretningsaftale«, en aftale, som til forskel fra en aftale med agenter, er en aftale mellem luftfartsselskaber og gælder deres fælles levering af tjenesteydelser i forbindelse med lufttransport af passagerer

b) »bopæl eller permanent opholdssted«, passagerens faste bolig eller opholdssted på ulykkestidspunktet. Passagerens nationalitet er ikke afgørende i denne forbindelse.

4. Procedurespørgsmål behandles efter gældende lov på de steder, hvor sagen anlægges.

*Artikel 34***Voldgift**

1. Under hensyntagen til bestemmelserne i denne artikel kan parterne i en kontrakt om godstransport aftale, at uoverensstemmelser om luftfartsselskabets erstatningsansvar i henhold til denne kontrakt skal afgøres ved voldgift. En sådan aftale skal være skriftlig.

2. Voldgiftssagen finder efter klagerens valg sted inden for en af de jurisdiktioner, som nævnes i artikel 33.

3. Voldgiftsdommeren eller voldgiftsdomstolen skal følge denne konventions bestemmelser.

4. Bestemmelserne i denne artikels stk. 2 og 3 anses for at indgå i enhver voldgiftsklausul eller voldgiftsaftale, og hvis bestemmelserne i en sådan klausul eller aftale strider mod dem, er de ugyldige.

*Artikel 35***Begrænsning af søgsmålsadgang**

1. Erstatningsretten fortabes, hvis der ikke er anlagt sag senest to år efter tidspunktet for ankomst til bestemmelsesstedet eller efter det tidspunkt, hvor flyet skulle være ankommet, eller efter det tidspunkt, hvor transporten ophørte.

2. Metoden for beregning af dette tidsrum fastlægges efter gældende lov på det sted, hvor sagen anlægges.

*Artikel 36***Fortløbende transitttransport**

1. Hvis en transport skal udføres af flere af de i artikel 1, stk. 3, definerede luftfartsselskaber efter hinanden, er hvert enkelt luftfartsselskab, som modtager passagererne, bagagen eller godset, underkastet denne konventions bestemmelser og betragtes som den ene af transportens aftaleparter, hvis transportkontrakten omfatter den del af transporten, der foregår under dets varetagelse.

2. I forbindelse med en sådan transport kan passageren eller den, som er erstatningsberettiget på passagerens vegne, kun anlægge sag mod det luftfartsselskab, der forestod den del af transporten, hvor ulykken eller forsinkelsen indtraf, medmindre det første luftfartsselskab efter udtrykkelig aftale har påtaget sig ansvaret for hele transporten.

3. Når det gælder bagage eller gods, har passageren eller afsenderen søgsmålsret over for det første luftfartsselskab, og den udleveringsberettigede passager eller modtager har søgsmålsret over for det sidste luftfartsselskab, og desuden kan de hver især anlægge sag mod det luftfartsselskab, der forestod den del af transporten, hvor ødelæggelsen, bortkomsten, beskadigelsen eller forsinkelsen fandt sted. Disse luftfartsselskaber hæfter solidarisk over for passageren, afsenderen eller modtageren.

Artikel 37

Regresret over for andre

Intet i denne konvention har betydning for, om en person, som er erstatningspligtig i henhold til konventionens bestemmelser, har regresret over for andre.

KAPITEL IV

KOMBINERET TRANSPORT

Artikel 38

Kombineret transport

1. Ved kombineret transport, der består dels af lufttransport dels af en anden form for transport, gælder denne konventions bestemmelser med forbehold af artikel 18, stk. 4, kun for lufttransporten, forudsat lufttransporten opfylder betingelserne i artikel 1.

2. Intet i denne konvention er til hindring for, at parterne ved kombineret transport kan indføje bestemmelser om andre transportformer i lufttransportdokumentet, forudsat denne konventions bestemmelser overholdes for lufttransportens vedkommende.

KAPITEL V

LUFTRANSPORT, SOM UDFØRES AF ANDRE END DET KONTRAHERENDE LUFTFARTSSELSKAB

Artikel 39

Det kontraherende luftfartsselskab — Det faktiske luftfartsselskab

Dette kapitels bestemmelser gælder, når et foretagende (i det følgende benævnt »det kontraherende luftfartsselskab«) som hovedansvarlig indgår en transportkontrakt, der omfattes af denne konvention, med en passager eller afsender eller en person, som optræder på passagerens eller afsenderens vegne, og et andet foretagende (i det følgende benævnt »det faktiske luftfartsselskab«) ved det kontraherende luftfartsselskabs bemyndigelse helt eller delvis udfører transporten, uden at den i denne sammenhæng kan betragtes som fortløbende transittransport i denne konventions forstand. En sådan bemyndigelse antages at foreligge, medmindre andet bevises.

Artikel 40

Det kontraherende og det faktiske luftfartsselskabs erstatningsansvar

Hvis det faktiske luftfartsselskab helt eller delvis udfører en transport, som ifølge kontrakten jf. artikel 39, omfattes af denne konvention, er både det kontraherende og det faktiske luftfartsselskab, medmindre andet er fastsat i dette kapitel, underkastet konventionens regler, der for førstnævntes vedkommende gælder for hele den i kontrakten aftalte transport, for sidstnævntes kun for den del af den, som udføres.

Artikel 41

Fælles ansvar

1. Handlinger og forsømmelser i forbindelse med en transport, som udføres af det faktiske luftfartsselskab og skyldes dette og dets ansatte og agenter under deres arbejdsudøvelse, anses også for at være forårsaget af det kontraherende luftfartsselskab.

2. Handlinger og forsømmelser i forbindelse med en transport, som udføres af det faktiske transportsselskab og skyldes det kontraherende luftfartsselskab og dets ansatte og agenter under deres arbejdsudførelse, anses også for at være forårsaget af det faktiske luftfartsselskab. Dog overskrider det faktiske luftfartsselskabs erstatningsansvar for sådanne handlinger eller forsømmelser ikke de beløb, som er angivet i artikel 21, 22, 23 og 24. Særlige aftaler, hvorefter det kontraherende luftfartsselskab påtager sig forpligtelser, denne konvention ikke pålægger det, eller giver afkald på rettigheder eller fritagelsesgrunde, denne konvention giver det, eller særlige erklæringer om interesse i levering på bestemmelsesstedet (jf. artikel 22), berører ikke det faktiske luftfartsselskab, medmindre det har tilsluttet sig dem.

Artikel 42

Klage- og instruksmodtager

Klager eller instrukser til luftfartsselskabet, som fremsættes på grundlag af denne konvention, har samme virkning, uanset om de rettes til det kontraherende eller det faktiske luftfartsselskab. Dog er de instrukser, der omtales i artikel 12, kun gyldige, hvis de henvendes til det kontraherende luftfartsselskab.

Artikel 43

Ansatte og agenter

I forbindelse med transport, som udføres af det faktiske luftfartsselskab, har dettes eller det kontraherende luftfartsselskabs ansatte eller agenter, hvis de kan bevise, at de har handlet under udførelse af deres arbejde, ret til de samme betingelser og erstatningsgrænser, som ifølge denne konvention gælder for det luftfartsselskab, hvis ansatte eller agenter de er, medmindre det bevises, at de har optrådt på en måde, som forhindrer påberåbelse af denne konventions erstatningsgrænser.

Artikel 44

Det samlede erstatningsbeløb

I forbindelse med transport, som udføres af det faktiske luftfartsselskab, kan det erstatningsbeløb, der tilsammen kan pålægges dette og det kontraherende luftfartsselskab og deres ansatte og agenter på grund af udførelsen af deres arbejde, ikke overstige det højeste beløb, som ifølge denne konvention kunne være pålagt enten det kontraherende eller det faktiske luftfartsselskab, og ingen af de nævnte parter har erstatningspligt ud over det beløb, erstatningsgrænsen fastsætter for den pågældende.

Artikel 45

Erstatningskravets modpart

I forbindelse med transport, som udføres af det faktiske luftfartsselskab, kan der efter den skadelidtes valg anlægges erstatningssag mod dette eller mod det kontraherende luftfartsselskab eller mod begge tilsammen eller enkeltvis. Hvis der kun rejses sag mod et af disse luftfartsselskaber, kan dette luftfartsselskab kræve det andet luftfartsselskab inddraget i sagen, og procedure og retsvirkning er underkastet gældende lov på det sted, hvor sagen anlægges.

Artikel 46

Yderligere jurisdiktion

Erstatningssager, som anlægges efter artikel 45, skal anlægges på en af de kontraherende staters territorium, hvor de efter sagsøgerens valg indbringes enten for en domstol, som det kontraherende luftfartsselskab kan indstævnes for (jf. artikel 33), eller for den domstol, der har jurisdiktion på det sted, hvor det faktiske luftfartsselskab har hjemsted eller hovedkontor.

Artikel 47

Kontraktbestemmelseres ugyldighed

Kontraktbestemmelser, hvis formål er at fritage det kontraherende eller det faktiske luftfartsselskab for ansvar i henhold til dette kapitel eller fastsætte lavere erstatningsgrænser end dem, der gælder ifølge dette kapitel, er ugyldige, men deres ugyldighed indebærer ikke, at kontrakten som sådan, hvis den i øvrigt overholder dette kapitels bestemmelser, er ugyldig.

Artikel 48

Det gensidige forhold mellem det kontraherende og det faktiske luftfartsselskab

Medmindre andet er fastsat i artikel 45, berører dette kapitel ikke luftfartsselskabernes rettigheder og forpligtelser over for hinanden, det gælder også eventuel regres- eller erstatningsret.

KAPITEL VI

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 49

Obligatorisk anvendelse

Bestemmelser i transportkontrakten og særaftaler, som parterne har indgået, før skaden opstod, med det formål at bryde denne konventions regler, enten ved at fastsætte, hvilken lov der skal være gældende, eller ved at ændre bestemmelserne for jurisdiktion, er ugyldige.

Artikel 50

Forsikring

De kontraherende stater forlanger, at deres luftfartsselskaber skal være forsikret for et beløb, som dækker deres erstatningsansvar i henhold til denne konvention. Et luftfartsselskab kan af den kontraherende stat, hvori det driver sin virksomhed, få pålagt at fremlægge bevis for, at det er tilstrækkeligt forsikret til at dække sit erstatningsansvar i henhold til denne konvention.

Artikel 51

Transport under unormale forhold

Bestemmelserne om transportdokumentation i artikel 3-5, artikel 7 og artikel 8 gælder ikke for transport, der udføres under unormale forhold uden for luftfartsselskabets sædvanlige forretningsvirksomhed.

Artikel 52

Definition af udtrykket »dage«

Udtrykket »dage« betyder i denne konvention kalenderdage, ikke arbejdsdage.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 53

Underskrivelse, ratificering og ikrafttrædelse

1. Denne konvention kan underskrives i Montreal den 28. maj 1999 af de stater, der deltager i den internationale konference om luftfartslovgivning i Montreal den 10.-28. maj 1999. Efter den 28. maj 1999 kan konventionen underskrives af alle stater i organisationen for international civil luftfarts hovedkvarter i Montreal indtil sin ikrafttrædelse i overensstemmelse med denne artikels stk. 6.

2. Konventionen kan også underskrives af regionale økonomiske samarbejdsorganisationer. Ved »regional økonomisk samarbejdsorganisation« forstås i denne konvention en organisation, der består af selvstændige stater i en bestemt region og har kompetence på nogle af de områder, konventionen omfatter, samt bemyndigelse til at underskrive og ratificere, acceptere, godkende eller tiltræde den. Henvisninger i denne konvention til »kontraherende stat« eller »kontraherende stater« omfatter bortset fra artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 1, litra b), artikel 5, litra b), artikel 23, 33 og 36 og artikel 57, litra b), også regionale økonomiske samarbejdsorganisationer. Udtrykkene »et flertal af kontraherende stater« og »en tredjedel af de kontraherende stater« i artikel 24 omfatter ikke regionale økonomiske samarbejdsorganisationer.

3. Konventionen skal ratificeres af de stater og regionale økonomiske samarbejdsorganisationer, der har underskrevet den.

4. Stater eller regionale økonomiske samarbejdsorganisationer, der ikke underskriver konventionen, kan acceptere, godkende eller tiltræde den på et hvilket som helst tidspunkt.

5. Ratificerings-, accepterings-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos organisationen for international civil luftfart, som herved erklæres for depositar.

6. For de stater, der har deponeret deres ratificerings-, accepterings-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter, træder konventionen i kraft på den tresindstyvende dag efter tidspunktet for det 30. instruments deponering hos depositaren. Instrumenter, der afleveres af regionale økonomiske samarbejdsorganisationer, tælles ikke med ved anvendelse af dette stykke.

7. For andre stater og for andre regionale økonomiske samarbejdsorganisationer træder konventionen i kraft 60 dage efter tidspunktet for ratificerings-, accepterings-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentets deponering.

8. Depositaren underretter straks alle underskrivere og kontraherende stater om:

- a) enhver underskrivelse af konventionen og tidspunktet for den
- b) enhver deponering af ratificerings-, accepterings-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og tidspunktet for den
- c) tidspunktet for konventionens ikrafttrædelse
- d) tidspunktet for ikrafttrædelse af ændringer af de ansvarsgrænser, konventionen fastsætter

e) enhver opsigelse i henhold til artikel 54.

Artikel 54

Opsigelse

1. Enhver kontraherende stat kan opsig denne konvention ved skriftlig henvendelse til depositaren.
2. Opsigelsen træder i kraft 180 dage efter det tidspunkt, hvor depositaren har modtaget henvendelsen.

Artikel 55

Forholdet til Warszawa-konventionens øvrige instrumenter

Denne konvention har forrang over andre regler, som gælder for international luftfart

- 1) for de kontraherende stater i denne konvention, da de fleste af dem er parter i
 - a) konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, underskrevet i Warszawa den 12. oktober 1929 (i det følgende benævnt Warszawa-konventionen)
 - b) protokol om ændring af konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring underskrevet i Warszawa den 12. oktober 1929, undertegnet i Haag den 28. september 1955 (i det følgende benævnt Haag-protokollen)
 - c) tillægskonvention til Warszawa-konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, der udføres af en anden person end den kontraherende befordrer, underskrevet i Guadalajara den 18. september 1961 (i det følgende benævnt Guadalajara-konventionen)
 - d) protokol om ændring af konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring underskrevet i Warszawa den 12. oktober 1929, som ændret ved den i Haag den 28. september 1955 undertegnede protokol, underskrevet i Guatemala City den 8. marts 1971 (i det følgende benævnt Guatemala City-protokollen)
 - e) tillægsprotokol nr. 1-3 og Montreal-protokol nr. 4 om ændring af Warszawa-konventionen som ændret ved Haag-protokollen eller Warszawa-konventionen som ændret både ved Haag-protokollen og Guatemala City-protokollen, underskrevet i Montreal den 25. september 1975 (i det følgende benævnt Montreal-protokollerne), eller
- 2) på en enkelt kontraherende stats territorium, fordi denne stat er part i en eller flere af de aftaler, som nævnes i litra a)-e).

Artikel 56

Stater med mere end et retssystem

1. Hvis en stat består af to eller flere territoriale enheder, hvor de forhold, som behandles i denne konvention, er underkastet forskellige retssystemer, kan den på underskrivelses-, ratificerings-, accepterings-, godkendelses- eller tiltrædelsestidspunktet afgive erklæring om, at denne konvention gælder for alle dets territoriale enheder eller kun for en eller flere af dem, og ændre denne erklæring ved på et hvilket som helst tidspunkt at afgive en ny.
2. En sådan erklæring skal sendes til depositaren og udtrykkeligt nævne de territoriale enheder, konventionen gælder for.
3. For en kontraherende stat, der har afgivet en sådan erklæring
 - a) skal der ved udtrykket »national valuta« i artikel 23 forstås den valuta, som er gangbar i den pågældende territoriale enhed
 - b) skal der ved udtrykket »national lovgivning« i artikel 28 forstås den lovgivning, som er gældende i den pågældende territoriale enhed.

Artikel 57

Forbehold

Der kan ikke tages forbehold over for denne konvention, dog kan en kontraherende stat på ethvert tidspunkt ved henvendelse til depositaren erklære, at denne konvention ikke gælder for:

- a) international lufttransport, der uden forretningsformål udføres direkte af den kontraherende stat til opfyldelse af dens opgaver og forpligtelser som selvstændig stat, og/eller
- b) transport af personer, gods og bagage for den kontraherende stats forsvarsmyndigheder med fly, som er registreret hos den eller lejet af den, og hvis samlede kapacitet er blevet reserveret af forsvarsmyndighederne eller på deres vegne.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der er behørigt bemyndiget til det, underskrevet denne konvention.

UDFÆRDIGET i Montreal den 28. maj 1999 på engelsk, arabisk, kinesisk, fransk, russisk og spansk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed. Denne konvention deponeres i organisationen for international civil luftfarts arkiver, og bekræftede kopier af den sendes af depositaren til samtlige kontraherende stater og til alle kontraherende stater i Warszawa-konvention, Haag-protokollen, Guadalajara-konventionen, Guatemala City-protokollen og Montreal-protokollerne.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. juli 2001

om ændring af beslutning 98/634/EF om miljøkriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til madrasser

(meddelt under nummer K(2001) 1610)

(EØS-relevant tekst)

(2001/540/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke ⁽¹⁾, særlig artikel 3, 4 og 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 3 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsættes det, at miljømærket kan tildeles et produkt, som besidder egenskaber, der giver det mulighed for i væsentlig grad at bidrage til forbedringer i forbindelse med vigtige miljøforhold.
- (2) Artikel 4 i forordning (EF) nr. 1980/2000 foreskriver, at der fastsættes specifikke miljømærkekriterier for hver produktgruppe.
- (3) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1980/2000 skal miljømærkekriterierne og de krav til vurdering og verifikation, der er knyttet til kriterierne, gennemgås i god tid, inden gyldighedsperioden udløber for de kriterier, som er specificeret for hver produktgruppe. Gennemgangen skal resultere i et forslag til forlængelse, tilbagetrækning eller revision.
- (4) Ved beslutning 98/634/EF ⁽²⁾ fastlagde Kommissionen de miljøkriterier for tildeling af EF-miljømærket til madrasser, som efter beslutningens artikel 3 gælder indtil den 1. oktober 2001.

- (5) Definitionen af produktgruppen og miljøkriterierne herfor bør forlænges i uændret form for en periode på 18 måneder.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er udformet og vedtaget i overensstemmelse med procedurerne for fastsættelse af miljømærkekriterier i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1980/2000.
- (7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Artikel 3 i beslutning 98/634/EF affattes således:

»Produktgruppedefinitionen og kriterierne for produktgruppen gælder fra den 2. oktober 1998 til den 1. april 2003.«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 302 af 12.11.1998, s. 31.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. juli 2001

om niende ændring af beslutning 95/124/EF om listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland

(meddelt under nummer K(2001) 1770)

(EØS-relevant tekst)

(2001/541/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 98/45/EF ⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne kan for akvakulturbrug, der ligger i en zone, som ikke er godkendt med hensyn til infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN) og egtvedsyge (VHS), opnå status som godkendt akvakulturbrug, der er fri for de nævnte sygdomme.
- (2) Listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland blev fastsat ved Kommissionens beslutning 95/124/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2001/498/EF ⁽⁴⁾.
- (3) Tyskland har sendt Kommissionen dokumentation for meddelelse af status som godkendt akvakulturbrug i en ikke-godkendt zone med hensyn til IHN og VHS til ti bestemte akvakulturbrug samt de nationale bestemmelser, der sikrer, at reglerne for opretholdelse af godkendelsen bliver overholdt.
- (4) Kommissionen og medlemsstaterne har gennemgået det dokumentationsmateriale, som Tyskland har fremsendt for de ti akvakulturbrug. Brugene ligger i Baden-Württemberg.

- (5) Det fremgår af gennemgangen, at disse akvakulturbrug opfylder kravene i artikel 6 i direktiv 91/67/EØF.
- (6) Akvakulturbrug kan derfor indrømmes status som godkendt akvakulturbrug i en ikke-godkendt zone og bør føjes til listen over godkendte akvakulturbrug.
- (7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 95/124/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 84 af 14.4.1995, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 4.7.2001, s. 32.

BILAG

I. AKVAKULTURBRUG I NIEDERSACHSEN

1. **Jochen Moeller**
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck
2. **Versuchsgut Relliehausen der Universität Göttingen**
(nur die Brutanlage)
D-37586 Dassel
3. **Dr. R. Rosengarten**
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte
4. **Klaus Kröger**
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme
5. **Ingeborg Riggert-Schlumbohm**
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega
6. **Volker Buchtmann**
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt
7. **Sven Kramer**
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen
8. **Hans-Peter Klusak**
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle
9. **F. Feuerhake**
Forellenzucht Rheden
D-31039 Rheden

II. AKVAKULTURBRUG I THÜRINGEN

1. **Firma Tautenhahn**
D-98646 Trostadt
2. **Thüringer Forstamt Leinefelde**
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde
3. **Fischzucht Salza GmbH**
D-99734 Nordhausen-Salza
4. **Fischzucht Kindelbrück GmbH**
D-99638 Kindelbrück
5. **Reinhardt Strecker**
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt

III. AKVAKULTURBRUG I BADEN-WÜRTTEMBERG

1. **Heiner Feldmann**
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf
2. **Walter Dietmayer**
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen
3. **Heiner Feldmann**
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf
4. **Heiner Feldmann**
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf
5. **Oliver Fricke**
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2
6. **Peter Schmaus**
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauerz
7. **Josef Schnetz**
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell
8. **Erwin Steinhart**
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen
9. **Hugo Strobel**
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach
10. **Reinhard Lenz**
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal
11. **Peter Hofer**
Sulzbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
12. **Stephan Hofer**
Oberer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
13. **Stephan Hofer**
Unterer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
14. **Stephan Hofer**
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf
15. **Hubert Schuppert**
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf
16. **Johannes Dreier**
Brunnentobel
D-88299 Leutkich/Hebrachhofen
17. **Peter Störk**
Wagenhausen
D-88348 Saulgau
18. **Erwin Steinhart**
Geislingen/St.
D-73312 Geislingen/St
19. **Joachim Schindler**
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach

-
20. **Heribert Wolf**
Forellenzucht Sohnius
D-72160 Horb-Diessen
21. **Claus Lehr**
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22. **Hugo Hager**
Bruthausanlage
D-88639 Walbertsweiler
23. **Hugo Hager**
Waldanlage
D-88639 Walbertsweiler
24. **Gumpper und Stöll GmbH**
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein
25. **Ulrich Ibele**
Pfrungen
D-88271 Pfrungen
26. **Hans Schmutz**
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage)
D-89155 Erbach
27. **Wilhelm Drafehn**
Obersimonswald
D-77960 Seelbach
28. **Wilhelm Drafehn**
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach
29. **Franz Schwarz**
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach
30. **Meinrad Nuber**
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen
31. **Anton Spieß**
Höhmühle
D-88353 Kißleg
32. **Karl Servay**
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee
33. **Kreisportfischereiverein Biberach**
Warthausen
D-88400 Biberach
34. **Hans Schmutz**
Gossenzugen
D-89155 Erbach
35. **Reinhard Rösch**
Haigerach
D-77723 Gengenbach
36. **Harald Tress**
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen
37. **Alfred Tröndle**
Tiefenstein
D-79774 Albruck
38. **Alfred Tröndle**
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen
39. **Peter Hofer**
Schenkenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
40. **Heiner Feldmann**
Bainders
D-88630 Pfullendorf
41. **Andreas Zordel**
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg
42. **Hans Fischböck**
Forellenzucht am Kocherursprung
D-73447 Oberkochen
43. **Hans Fischböck**
Fischzucht
D-73447 Oberkochen
44. **Josef Dürr**
Forellenzucht Igersheim
D-97980 Bad Mergentheim
45. **Kurt Englerth und Sohn GbR**
Anlage Berneck
D-72297 Seewald
46. **A. J. Kisslegg**
Anlage Rohrsee
47. **Staatliches Forstamt Wangen**
Anlage Karsee
48. **Simon Phillipson**
Anlage Weissenbronnen
D-88364 Wolfegg
49. **Hans Klaiber**
Anlage Bad Wildbad
D-75337 Enzklösterle
50. **Josef Hönig**
Forellenzucht Hönig
D-76646 Bruchsal-Heidelsheim
51. **Werner Baur**
Blitzenreute
D-88273 Fronreute-Blitzenreute
52. **Gerhard Weihmann**
Mägerkingen
D-72574 Bad Urach-Seeburg
53. **Hans und Hubert Belser GbR**
Dettingen
D-72401 Haigerloch-Gruol
54. **Staatliche Forstämter Ravensburg und Wangen**
Altdorfer Wald
D-88214 Ravensburg
55. **Anton Jung**
Bunkhoferweiher, Schanzwiesweiher and Häcklerweiher
D-88353 Kisslegg
56. **Hildegart Litke**
Holzweiher
D-88480 Achstetten
57. **Werner Wägele**
Ellerazhofer Weiher
D-88319 Aitrach
58. **Ernst Graf**
Hatzenweiler
Osterbergstr. 8
D-88239 Wangen-Hatzenweiler

59. **Fischbrutanstalt des Landes Baden-Württemberg**
Obereisenbach
Argenweg 50
D-88085 Langenargen

60. **Johann-Georg Huchler**
Gutenzell
Ochsenhauserstr. 17
D-88484 Gutenzell

61. **Meinrad Nuber**
Ochsenhausen
Obere Wiesen 1
D-88416 Ochsenhausen

62. **Bezirksfischereiverein Nagoldtal e.V.**
Kenheim
Lange Steige 34
D-75365 Calw

IV. AKVAKULTURBRUG I NORDRHEIN-WESTFALEN

1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Hirschquelle
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Am Oelbach
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

3. **Hugo Rameil und Söhne**
Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück

4. **Peter Horres**
Ovenhausen, Jätzer Mühle
D-37671 Hörter

5. **Wolfgang Middendorf**
Fischzuchtbetrieb Middendorf
D-46348 Raesfeld

V. AKVAKULTURBRUG I BAYERN

1. **Gerstner Peter**
(Forellenzuchtbetrieb Juraquell)
Wellheim
D-97332 Volkach

2. **Werner Ruf**
Fischzucht Wildbad
D-86925 Fuchstal-Leeder

3. **Rogg**
Fisch Rogg
D-87751 Heimertingen

VI. AKVAKULTURBRUG I SACHSEN

1. **Anglerverband Südsachsen »Mulde/Elster« e.V.**
Forellenanlage Schlettau
D-09487 Schlettau

2. **H. und G. Ermisch GbR**
Forellen- und Lachszucht
D-01844 Langburkersdorf

VII. AKVAKULTURBRUG I HESSEN

1. **Hermann Rameil**
Fischzuchtbetriebe Hermann Rameil
D-34560 Fritzlar

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING

af 16. juli 2001

om et visumforbud over for ekstremister i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

(2001/542/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har i sine konklusioner af 11. juni 2001 givet udtryk for stigende bekymring over den alvorlige forværring af sikkerhedssituationen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og fordømt de fortsatte terroraktioner fra de etnisk-albanske ekstremisters side.
- (2) I sine konklusioner af 25. juni 2001 fordømte Rådet fortsat alle former for terrorisme i det vestlige Balkan og erklærede, at det fortsat vil søge at forhindre, at sådanne handlinger underminerer den demokratiske proces, bl.a. ved at træffe restriktive foranstaltninger såsom visumforbud over for ekstremister.
- (3) Der bør ikke udstedes visum til ekstremister, som bringer freden og stabiliteten i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i fare og truer landets suverænitet og territoriale integritet.
- (4) Den Europæiske Union anser det for vigtigt, at de central- og østeuropæiske lande, der er associeret med Den Europæiske Union, de associerede lande Cypern, Malta og Tyrkiet samt de EFTA-lande, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, tilslutter sig denne fælles holdning for derved at gøre den så effektiv som muligt —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

1. Der må ikke udstedes visa til ekstremister, som bringer freden og stabiliteten i Den Tidligere Jugoslaviske Republik

Makedonien i fare og truer landets suverænitet og territoriale integritet.

2. En liste over de personer, der hører under anvendelsesområdet for stk. 1, udarbejdes og ajourføres ved hjælp af en gennemførelsesbeslutning vedtaget af Rådet på grundlag af henstillinger fra den højtstående repræsentant.

Artikel 2

Formandskabet vil anmode de central- og østeuropæiske lande, der er associeret med Den Europæiske Union, de associerede lande Cypern, Malta og Tyrkiet samt de EFTA-lande, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, om at tilslutte sig denne fælles holdning, så virkningen af visumforbuddet kan blive så stor som muligt.

Artikel 3

Denne fælles holdning ajourføres løbende.

Artikel 4

Denne fælles holdning får virkning på datoen for vedtagelsen.

Artikel 5

Denne fælles holdning offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2001.

På Rådets vegne

L. MICHEL

Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 16. juli 2001

om ophævelse af afgørelse 1999/74/FUSP til gennemførelse af fælles aktion 97/288/FUSP vedrørende finansiering af et kommunikationssystem til alle medlemmer af Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union

(2001/543/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 23, stk. 2,

under henvisning til fælles aktion 97/288/FUSP vedrørende Den Europæiske Unions bidrag til fremme af gennemsigtigheden i kontrollen med eksport af nukleart materiale⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 25. januar 1999 vedtog Rådet afgørelse 1999/74/FUSP vedrørende finansiering af et kommunikationssystem til alle medlemmer af Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union⁽²⁾, med henblik på gennemførelse af fælles aktion 97/288/FUSP via finansiering af et sikkert fax- og telefonsystem til alle gruppens medlemmer, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, samt til gruppens kontaktpunkt; systemet skulle være fuldt ud kompatibelt med det, der anvendes i Det Europæiske Fællesskab.
- (2) Kommissionen meddelte den 15. maj 2001 Rådet, at det på grund af manglende interesse fra de pågældende lande ikke er muligt at gennemføre Den Europæiske Unions tilbud om et sikkert fax- og telefonsystem i overensstemmelse med afgørelse 1999/74/FUSP.
- (3) Leverandøren forlanger for det allerede udførte forberedende arbejde i henhold til kontrakten et samlet beløb på i alt 41 133,75 EUR.

- (4) Forvaltningen af udestående udgifter i forbindelse med afgørelse 1999/74/FUSP er underlagt de i Fællesskabet gældende procedurer og regler for budgetspørgsmål.

- (5) Afgørelse 1999/74/FUSP bør derfor ophæves —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 1999/74/FUSP ophæves.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for dens vedtagelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2001.

På Rådets vegne

L. MICHEL

Formand

⁽¹⁾ EFT L 120 af 12.5.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 23 af 30.1.1999, s. 4.